

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος
13 Μαΐου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 164/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 164/02 Υπόθεση C-700/18 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 7 Νοεμβρίου 2018 οι Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) και Evolution Gaming Advisory Kft. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) και Evolution Gaming Advisory Kft. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2

2019/C 164/03 Υπόθεση C-722/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 19 Νοεμβρίου 2018 — KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k. κατά Porr S.A. 2

2019/C 164/04 Υπόθεση C-745/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 27 Νοεμβρίου 2018 — JA κατά Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów 3

2019/C 164/05	Υπόθεση C-779/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 — Mikroksa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie κατά XO	4
2019/C 164/06	Υπόθεση C-824/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Δεκεμβρίου 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. κατά Krajowa Rada Sądownictwa	5
2019/C 164/07	Υπόθεση C-3/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Ιανουαρίου 2019 — Asmel società consortile a r.l. κατά A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione	6
2019/C 164/08	Υπόθεση C-11/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 7 Ιανουαρίου 2019 — Azienda ULSS n. 6 Euganea κατά Pia Opera Croce Verde Padova	7
2019/C 164/09	Υπόθεση C-14/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2019 το Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SatCen) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 25 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-286/15, KF κατά SatCen	8
2019/C 164/10	Υπόθεση C-15/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 10 Ιανουαρίου 2019 — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA κατά Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri. .	9
2019/C 164/11	Υπόθεση C-16/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Krakowie (Πολωνία) στις 2 Ιανουαρίου 2019 — VL κατά Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie.	10
2019/C 164/12	Υπόθεση C-25/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy Poznań (Πολωνία) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Corporis Sp. z o.o., Bielsko Biała κατά Gefion Insurance A/S, Κοπεγχάγη.	11
2019/C 164/13	Υπόθεση C-26/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Modena (Ιταλία) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Azienda USL di Modena κατά Comune di Sassuolo.	11
2019/C 164/14	Υπόθεση C-28/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 16 Ιανουαρίου 2019 — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust κ.λπ.	12
2019/C 164/15	Υπόθεση C-61/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 29 Ιανουαρίου 2019 — Orange Romania SA κατά Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal	13
2019/C 164/16	Υπόθεση C-62/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 29 Ιανουαρίου 2019 — Star Taxi App SRL κατά Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București	14
2019/C 164/17	Υπόθεση C-70/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιανουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 21 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-587/16, HM κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.	15
2019/C 164/18	Υπόθεση C-75/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 31 Ιανουαρίου 2019 — MF κατά BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl	16
2019/C 164/19	Υπόθεση C-84/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Πολωνία) στις 31 Ιανουαρίου 2019 — Profi Credit Polska S.A. κατά QJ	17

2019/C 164/20	Υπόθεση C-85/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2019 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria κατά RK.....	18
2019/C 164/21	Υπόθεση C-86/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2019 — SL κατά Vueling Airlines S.A.....	19
2019/C 164/22	Υπόθεση C-114/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-811/16, Di Bernardo κατά Επιτροπής.....	20
2019/C 164/23	Υπόθεση C-133/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 19 Φεβρουαρίου 2019 — B. M. M., B. S. κατά État belge.....	21
2019/C 164/24	Υπόθεση C-136/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 — B. M. M., B. M. κατά État belge.....	21
2019/C 164/25	Υπόθεση C-137/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 — B. M. O. κατά État belge.....	22
2019/C 164/26	Υπόθεση C-152/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2019 η Deutsche Telekom AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-827/14, Deutsche Telekom AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	23
2019/C 164/27	Υπόθεση C-154/19: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Κύπρος) την 22α Φεβρουαρίου 2019 — Κυπριακή Κεντρική Αρχή κατά GA.....	24
2019/C 164/28	Υπόθεση C-172/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής ..	25
2019/C 164/29	Υπόθεση C-192/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — Rensen Shipbuilding BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane	27
2019/C 164/30	Υπόθεση C-194/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 — H. A. κατά État belge	27
2019/C 164/31	Υπόθεση C-197/19 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Φεβρουαρίου 2019 οι Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-682/14, Mylan Laboratories και Mylan κατά Επιτροπής	28
2019/C 164/32	Υπόθεση C-198/19 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Φεβρουαρίου 2019 οι Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV, Teva Pharmaceutical Industries Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-679/14, Teva UK Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής	29
2019/C 164/33	Υπόθεση C-199/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Πολωνία) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — RL sp. z o.o. κατά J.M.	30
2019/C 164/34	Υπόθεση C-200/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Trgovački sud u Zagrebu (Κροατία) την 1η Μαρτίου 2019 — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. κ.λπ. κατά LJUBLJANSKE BANKE d.d.	31

2019/C 164/35	Υπόθεση C-202/19 P: Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2019 οι Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-111/15, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής	32
2019/C 164/36	Υπόθεση C-203/19 P: Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2019 οι Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-165/15, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής	33
2019/C 164/37	Υπόθεση C-204/19 P: Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2019 οι Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-53/16, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής	34
2019/C 164/38	Υπόθεση C-205/19 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2019 η Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-165/16, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής	36
2019/C 164/39	Υπόθεση C-212/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2019 — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation κατά Compagnie des pêches de Saint-Malo	37
2019/C 164/40	Υπόθεση C-213/19: Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	38
2019/C 164/41	Υπόθεση C-215/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 8 Μαρτίου 2019 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö	39
2019/C 164/42	Υπόθεση C-233/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 18 Μαρτίου 2019 — B κατά Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)	40

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 164/43	Υπόθεση T-433/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2019 — Pometon κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά λιανικών μέσων από χάλυβα — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Συντονισμός των τιμών σε ολόκληρο τον ΕΟΧ — Ετεροχρονισμένη «υβριδική» διαδικασία — Τεκμήριο αθωότητας — Αρχή της αμεροληψίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Απόδειξη της παραβάσεως — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Περιορισμός του ανταγωνισμού ως εκ του αντικειμένου — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμο — Κατ' εξαίρεση προσαρμογή του βασικού ποσού — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Πλήρης δικαιοδοσία)	42
2019/C 164/44	Υπόθεση T-766/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2019 — Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων επαγγελματιών ποδοσφαιρικών συλλόγων — Εγγύηση — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες προς την εσωτερική αγορά — Πλεονέκτημα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	43
2019/C 164/45	Υπόθεση T-582/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Boshab κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό — Κατάλογος προσώπων και οντοτήτων εις βάρος των οποίων εφαρμόζονται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων και η απαγόρευση εισόδου ή διέλευσης — Καταχώριση των ονομάτων των προσφευγόντων στον κατάλογο — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ακρόασης — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)	43

2019/C 164/46	Υπόθεση T-725/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Clestra Hauserman κατά Κοινοβουλίου (Δημόσιες συμβάσεις έργων — Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών — Έργα σχετικά με «Αφαιρούμενα τοιχώματα -πόρτες» του σχεδίου επεκτάσεως και ανακαινίσεως του κτιρίου Konrad Adenauer του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου — Ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη)	44
2019/C 164/47	Υπόθεση T-787/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Parfümerie Akzente κατά EUIPO (GlamHair) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GlamHair — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	45
2019/C 164/48	Υπόθεση T-829/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2019 — Coesia κατά EUIPO (Αναπαράσταση κυκλικού σχήματος, που σχηματίζεται από δύο κόκκινες πλάγιες γραμμές) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά δύο κόκκινες πλάγιες γραμμές — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)»)	46
2019/C 164/49	Υπόθεση T-105/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Deray κατά EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης LILI LA TIGRESSE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TIGRESS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)	46
2019/C 164/50	Υπόθεση T-265/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2019 — Biernacka-Hoba κατά EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Formata — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα Formata — Σχετικός λόγος ακυρότητας — Άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Κανόνας 37 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 12 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625] — Προϋποθέσεις αναπαραγωγής του προγενέστερου σήματος — Κανόνας 19 του κανονισμού 2868/95 (νυν άρθρο 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625) — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Επιστροφή των εξόδων εκπροσώπησης — Άρθρο 109 του κανονισμού 2017/1001 και κανόνας 94 του κανονισμού 2868/95 (νυν άρθρο 109 του κανονισμού 2017/1001)»).....	47
2019/C 164/51	Υπόθεση T-276/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2019 — Julius-K9 κατά EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης K9 UNIT — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης unit — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»).....	48
2019/C 164/52	Υπόθεση T-239/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2019 — SKS Import Export κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΚΕΧ/ΧΤ) — Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/212 — Εγγραφή της Τυνησίας στον κατάλογο των τρίτων χωρών υψηλού κινδύνου — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο).....	49
2019/C 164/53	Υπόθεση T-410/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2019 — Silgan Closures και Silgan Holdings κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των μεταλλικών συσκευασιών — Απόφαση για την κίνηση διαδικασίας έρευνας — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)	50
2019/C 164/54	Υπόθεση T-503/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2019 — Haba Trading κατά EUIPO — Vida (vidaXL) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης).....	50
2019/C 164/55	Υπόθεση T-75/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2019 — Comune di Milano κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Απέκδυση αρμοδιότητας).....	51
2019/C 164/56	Υπόθεση T-1/19: Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2019 — CJ κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	52

2019/C 164/57	Υπόθεση T-136/19: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2019 — Bulgarian Energy Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής	53
2019/C 164/58	Υπόθεση T-148/19: Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2019 — PKK κατά Συμβουλίου	55
2019/C 164/59	Υπόθεση T-163/19: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2019 — Μερσίνης κατά ESMA	56
2019/C 164/60	Υπόθεση T-164/19: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Μαρτίου 2019 — AQ κατά eu-LISA	57
2019/C 164/61	Υπόθεση T-166/19: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2019 — Bronckers κατά Επιτροπής	58
2019/C 164/62	Υπόθεση T-175/19: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2019 — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft κατά EUIPO (eVoter)	59
2019/C 164/63	Υπόθεση T-180/19: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2019 — Bibita Group κατά EUIPO — Benkomers (Φιάλες για ποτά)	60
2019/C 164/64	Υπόθεση T-336/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2019 — Eagle IP κατά EUIPO — Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)	61
2019/C 164/65	Υπόθεση T-470/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2019 — Telenet κατά Επιτροπής	61

Διορθωτικά

2019/C 164/66	Διορθωτικό στη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση για την υπόθεση T-45/19 (EE C 122 της 1.4.2019)	62
---------------	--	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2019/C 164/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 155 της 6.5.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 148 της 29.4.2019

EE C 139 της 15.4.2019

EE C 131 της 8.4.2019

EE C 122 της 1.4.2019

EE C 112 της 25.3.2019

EE C 103 της 18.3.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησαν στις 7 Νοεμβρίου 2018 οι Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) και Evolution Gaming Advisory Kft. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) και Evolution Gaming Advisory Kft. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-700/18 P)

(2019/C 164/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Αναιρεσείουσες: Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.), Evolution Gaming Advisory Kft. (εκπρόσωπος: P. Ruth, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο τμήμα) με διάταξη της 14ης Μαρτίου 2019 απέρριψε την αίτηση αναρέσεως και καταδίκασε τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδά τους.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 19 Νοεμβρίου 2018 — KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k. κατά Porr S.A.

(Υπόθεση C-722/18)

(2019/C 164/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Εναγόμενη και εφεσίβλητη: Porr S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπει το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα οι αιτιολογικές σκέψεις 13, 20 και 22 της οδηγίας 2000/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές ⁽¹⁾, και το άρθρο 18 ΣΛΕΕ, όπου κατοχυρώνεται η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, να αποκλείεται η αποζημίωση για καθυστέρηση πληρωμής σε περίπτωση εμπορικών συναλλαγών που χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από πόρους των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4, σημείο 3, στοιχείο c, του νόμου περί προθεσμιών καταβολής στις εμπορικές συναλλαγές (Dz. U. 2003, αριθ. 139, θέση 1323);

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 200, σ. 35.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 27 Νοεμβρίου 2018 — JA κατά Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

(Υπόθεση C-745/18)

(2019/C 164/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: JA

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 73 και 78, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ και το προϊσχύσαν άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με

τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽²⁾, υπό το πρίσμα των γενικών αρχών που προκύπτουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου όσον αφορά την υποχρέωση του κράτους μέλους προς αποζημίωση (ιδίως στις αποφάσεις της 19ης Νοεμβρίου 1991, Francovich κ.λπ., C-6/90 και C-9/90, ECLI:EU:C:1991:428, και της 5ης Μαρτίου 1996, Brasserie du pêcheur και Factortame, C-46/93 και C-48/93, EU:C:1996:79), την έννοια ότι ένα κράτος μέλος, το οποίο προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004, υποχρεούται από την εν λόγω ημερομηνία να θεσπίσει διατάξεις που προβλέπουν την καταβολή αποζημιώσεως προσαυξημένης κατά τον επ' αυτής αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον σύνδικο πτωχεύσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία)
στις 12 Δεκεμβρίου 2018 — Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz
Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie κατά ΧΟ**

(Υπόθεση C-779/18)

(2019/C 164/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Εναγομένη: ΧΟ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ιδίως δε τα άρθρα 3, στοιχείο ζ', 10, παράγραφος 1, και 22, παράγραφος 1, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να διαχωρίζεται το «κόστος της πιστώσεως εκτός των τόκων», το οποίο καθορίζεται κατ' αποκοπήν με βάση τη νόμιμη μέθοδο υπολογισμού που προβλέπει το άρθρο 36α του νόμου περί καταναλωτικής πίστωσης της 12ης Μαΐου 2011 (Dz.U. 2018.993, ενοποιημένη έκδοση), από το «συνολικό κόστος της πιστώσεως για τον καταναλωτή», όπως αυτό ορίζεται στην εν λόγω οδηγία, κατά τρόπο που να παρέχει στον επαγγελματία τη δυνατότητα να αποκρύπτει το πραγματικό κόστος της πιστώσεως εκτός τόκων που τον βαρύνει;

- 2) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, ιδίως δε τα άρθρα 1, παράγραφος 2, 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν τον έλεγχο των ρητρών των συμβάσεων που συνάπτονται με βάση τα κριτήρια του άρθρου 3 της εν λόγω οδηγίας όσον αφορά το λεγόμενο «κόστος της πιστώσεως εκτός των τόκων», το οποίο καθορίζεται βάσει των κριτηρίων του άρθρου 36α του νόμου περί καταναλωτικής πίστης της 12ης Μαΐου 2011 (Dz.U.2018.993, ενοποιημένη έκδοση);

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις
28 Δεκεμβρίου 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. κατά Krajowa Rada Sądownictwa**

(Υπόθεση C-824/18)

(2019/C 164/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Καθού: Krajowa Rada Sądownictwa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, καθώς και το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ την έννοια

ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής του κράτους δικαίου και προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όταν ο εθνικός νομοθέτης κατοχυρώνει μεν το δικαίωμα ασκήσεως ένδικης προσφυγής σε ατομικές υποθέσεις που αφορούν την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος στο αποφαινόμενο σε τελευταίο βαθμό δικαστήριο (Ανώτατο Δικαστήριο) ενός κράτους μέλους, αλλά ορίζει ότι η απόφαση που λαμβάνεται στο πλαίσιο διαδικασίας επιλογής, πριν από την υποβολή συστάσεως για τον διορισμό δικαστικού λειτουργού στο ως άνω δικαστήριο, καθίσταται απρόσβλητη και αναπτύσσει άμεση ισχύ σε περίπτωση μη ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως που έχει ως αντικείμενο τη συνολική εξέταση και αξιολόγηση, όλων των υποψηφίων για το Ανώτατο Δικαστήριο, από όλους τους συμμετέχοντες στη διαδικασία επιλογής, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και υποψήφιος ο οποίος δεν έχει συμφέρον να προσβάλει την απόφαση αυτή, και συγκεκριμένα ο υποψήφιος που προτείνεται με τη σύσταση για διορισμό στην εν λόγω θέση, με αποτέλεσμα:

— το ένδικο βοήθημα να χάνει την αποτελεσματικότητά του και το αρμόδιο δικαστήριο να μην έχει τη δυνατότητα να προβεί σε αποτελεσματικό έλεγχο του τρόπου διεξαγωγής της ως άνω διαδικασίας επιλογής,

— και, σε περίπτωση που στη διαδικασία αυτή υπάγονται και οι θέσεις δικαστών στο Ανώτατο Δικαστήριο τις οποίες έως τώρα κατείχαν δικαστές για τους οποίους ισχύει νέα κατώτερη ηλικία συνταξιοδότησεως, χωρίς να παρέχεται μόνο στους εν λόγω ενδιαφερόμενους δικαστές η δυνατότητα να αποφασίσουν αν θα κάνουν χρήση του κατώτερου ορίου συνταξιοδότησεως, στο πλαίσιο της αρχής της ισοβιότητας των δικαστών –αν διαπιστωθεί ότι με τον τρόπο αυτό θίγεται η εν λόγω αρχή– τούτο να επηρεάζει επίσης την έκταση και το αποτέλεσμα του δικαστικού ελέγχου της ως άνω διαδικασίας επιλογής;

- 2) Έχουν το άρθρο 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, και το άρθρο 20 σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, και το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, καθώς και το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ την έννοια

ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής του κράτους δικαίου καθώς και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της επί ίσοις όροις και άνευ διακρίσεων προσβάσεως σε δημόσια θέση, και συγκεκριμένα στη θέση του δικαστικού λειτουργού στο Ανώτατο Δικαστήριο, όταν, σε ατομικές υποθέσεις που αφορούν την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος στο εν λόγω δικαστήριο, παρέχεται μεν το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου αλλά, λόγω των περιγραφόμενων στο πρώτο ερώτημα ρυθμίσεων που αφορούν το απρόσβλητο των αποφάσεων, ο διορισμός σε κενή θέση δικαστικού λειτουργού στο Ανώτατο Δικαστήριο είναι δυνατός χωρίς τον έλεγχο από το αρμόδιο δικαστήριο της προαναφερθείσας διαδικασίας επιλογής –εφόσον έχει ζητηθεί τέτοιος έλεγχος– και συγχρόνως η έλλειψη του συγκεκριμένου δικαστικού ελέγχου, προσβάλλοντας το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, προσβάλλει και το δικαίωμα της επί ίσοις όροις προσβάσεως σε δημόσια θέση, κάτι το οποίο αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον,

και ότι παραβιάζεται η αρχή της θεσμικής ισορροπίας, σε περίπτωση κατά την οποία το όργανο του κράτους μέλους που πρέπει να μεριμνά για την ανεξαρτησία των δικαστηρίων και των δικαστών (το Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), ενώπιον του οποίου διεξάγεται η διαδικασία που αφορά την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος στο Ανώτατο Δικαστήριο, συγκροτείται κατά τρόπο ώστε οι εκπρόσωποι της δικαστικής εξουσίας στο εν λόγω όργανο να εκλέγονται από τη νομοθετική εξουσία;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Ιανουαρίου 2019 —
Asmel società consortile a r.l. κατά A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione**

(Υπόθεση C-3/19)

(2019/C 164/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Asmel società consortile a r.l.

Εφεσίβλητη: A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το δικαίο της Ένωσης σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 33, εδάφιο 3bis, του decreto legislativo n. 163 της 12ης Απριλίου 2006, που περιορίζει την αυτονομία των δήμων κατά το μέτρο που προβλέπει αποκλειστικά δύο οργανωτικά μοντέλα για την κεντρική αρχή προμηθειών στην οποία μπορούν να αναθέσουν καθήκοντα, ήτοι την ένωση δήμων εάν υπάρχει ήδη ή τη μέλλουσα να συσταθεί κοινοπραξία μεταξύ δήμων;

- 2) Σε κάθε περίπτωση, αντιτίθεται το δικαίο της Ένωσης και, συγκεκριμένα, οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και του ευρύτερου δυνατού ανταγωνισμού στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 33, εδάφιο 3bis, του decreto legislativo n. 163 της 12ης Απριλίου 2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, εδάφιο 25, του ίδιου decreto legislativo, η οποία αποκλείει, όσον αφορά το οργανωτικό μοντέλο των κοινοπραξιών δήμων, τη δυνατότητα συστάσεως μορφωμάτων ιδιωτικού δικαίου όπως, για παράδειγμα, η κοινοπραξία κοινού δικαίου με συμμετοχή και ιδιωτών;
- 3) Αντιτίθεται το δικαίο της Ένωσης και, συγκεκριμένα, οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και του ευρύτερου δυνατού ανταγωνισμού στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 33, εδάφιο 3bis, η οποία, εφόσον ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στις κοινοπραξίες δήμων οι οποίες είναι κεντρικές αρχές προμηθειών να δραστηριοποιούνται στο έδαφος που αντιστοιχεί στο έδαφος των συμμετεχόντων δήμων θεωρούμενο ως ενιαίο σύνολο και, ως εκ τούτου, κατ' ανώτατο όριο, σε επίπεδο επαρχίας, περιορίζει το πεδίο δράσεως των ως άνω κεντρικών αρχών προμηθειών;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 7 Ιανουαρίου 2019 —
Azienda ULSS n. 6 Euganea κατά Pia Opera Croce Verde Padova**

(Υπόθεση C-11/19)

(2019/C 164/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Καθού: Pia Opera Croce Verde Padova

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν η αιτιολογική σκέψη 28, το άρθρο 10 και το άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ⁽¹⁾, σε περίπτωση που οι συμβαλλόμενοι είναι αμφοτεροί δημόσιοι φορείς, την εφαρμογή του άρθρου 5, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 του περιφερειακού νόμου του Βένετο 26/2012, λόγω της ύπαρξης συμπράξεως μεταξύ δημοσίων φορέων κατά το ως άνω άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ και τα άρθρα 5, παράγραφος 6, του νομοθετικού διατάγματος 50/2016 και 15 του νόμου 241/1990;

- 2) Αποκλείουν η αιτιολογική σκέψη 28, το άρθρο 10 και το άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, σε περίπτωση που οι συμβαλλόμενοι είναι αμφότεροι δημόσιοι φορείς, την εφαρμογή των διατάξεων του περιφερειακού νόμου του Βένετο 26/2012, λόγω της ύπαρξης συμπράξεως μεταξύ δημοσίων φορέων κατά το ως άνω άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ και τα άρθρα 5, παράγραφος 6, του νομοθετικού διατάγματος 50/2016 και 15 του νόμου 241/1990, υπό την έννοια μόνον ότι η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να διατυπώσει τους λόγους που δικαιολογούν την επιλογή της να ανατεθεί η υπηρεσία της μη επείγουσας διακομιδής ασθενών μέσω διαγωνισμού και όχι με απευθείας σύμβαση;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την καταργήση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2019 το Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SatCen) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 25 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-286/15, KF κατά SatCen

(Υπόθεση C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SatCen) (εκπρόσωπος: A. Guillaume, *avocate*)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: KF, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την πρωτοδίκως προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, το Satcen προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί των αιτημάτων της πρωτοδίκως προσφεύγουσας-ενάγουσας, διότι (i) δεν αξιολόγησε κατά πόσον πληρούνταν οι προϋποθέσεις που στοιχειοθετούσαν την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου και (ii) ερμήνευσε εσφαλμένως την αρχή της ίσης μεταχείρισεως·

- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της διαφοράς αυτής θεμελιωνόταν στα άρθρα 263 και 268 ΣΛΕΕ·
- το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά κατά την εξέταση των ισχυρισμών της ΚΕ σχετικά με τη διεξαγωγή της διοικητικής έρευνας·
- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράρτημα ΙΧ, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης του SatCen και κατά την ερμηνεία της έννοιας των δικαιωμάτων άμυνας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 10 Ιανουαρίου 2019 — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA κατά Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Υπόθεση C-15/19)

(2019/C 164/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Ανααιρεσίβλητη: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με τα άρθρα 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ⁽¹⁾ η ερμηνεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου περί αναδρομικής εφαρμογής των άρθρων 15 και 17 του decreto legislativo (νομοθετικού διατάγματος) 36/2003, με τα οποία μεταφέρονται στο εθνικό δίκαιο οι ως άνω διατάξεις [του δικαίου της Ένωσης], με αποτέλεσμα να υπόκεινται άνευ προϋποθέσεων στις επιβαλλόμενες υποχρεώσεις προϋφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής που διαθέτουν ήδη άδεια λειτουργίας, ιδίως κατά το μέρος που θεσπίζεται παράταση της μέριμνας έπειτα από την παύση λειτουργίας τους από δέκα σε τριάντα έτη;
- 2) Είναι, ειδικότερα, σύμφωνη —σε σχέση με το κανονιστικό περιεχόμενο των άρθρων 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, τα οποία επιβάλλουν στα κράτη μέλη να διασφαλίζουν, αντιστοίχως, «ότι όλες οι δαπάνες κατασκευής και λειτουργίας ενός χώρου υγειονομικής ταφής αποβλήτων, στις οποίες περιλαμβάνεται, στο μέτρο του δυνατού, το κόστος της χρηματοοικονομικής ή ισοδύναμης εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 8, στοιχείο α', σημείο iv, καθώς και το κατ' εκτίμηση κόστος της παύσης λειτουργίας του χώρου και της μετέπειτα φροντίδας για τον χώρο αυτό για χρονική περίοδο τουλάχιστον τριάντα ετών, καλύπτονται από την τιμή που χρεώνει ο φορέας εκμετάλλευσης για τη διάθεση οποιοδήποτε τύπου αποβλήτων στον εν λόγω χώρο», καθώς και τη «συνέχιση της λειτουργίας χώρων υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά τον χρόνο ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο»— με τα ως άνω άρθρα η ερμηνεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου περί εφαρμογής των άρθρων 15 και 17 του decreto legislativo (νομοθετικού διατάγματος) 36/2003 στους προϋφιστάμενους χώρους υγειονομικής ταφής που διαθέτουν ήδη άδεια λειτουργίας, μολοντί, κατά την εφαρμογή των επιβαλλόμενων υποχρεώσεων, όσον αφορά τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής, το άρθρο 17 περιορίζει τα μέτρα εφαρμογής απλώς στην πρόβλεψη μεταβατικής περιόδου και δεν περιέχει κανένα μέτρο που να σκοπεί στην άμβλυνση των οικονομικών επιπτώσεων της παρατάσεως για τον «κτόχο» των αποβλήτων;

- 3) Είναι, επίσης, σύμφωνη με τα άρθρα 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ η ερμηνεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου περί εφαρμογής των ως άνω άρθρων 15 και 17 του decreto legislativo (νομοθετικού διατάγματος) 36/2003 στους προϋφιστάμενους χώρους υγειονομικής ταφής που διαθέτουν ήδη άδεια λειτουργίας επίσης όσον αφορά τις οικονομικές επιβαρύνσεις που απορρέουν από τις επιβαλλόμενες υποχρεώσεις και, ειδικότερα, από την παράταση της μέριμνας έπειτα από την παύση λειτουργίας τους από δέκα σε τριάντα έτη, με αποτέλεσμα να βαρύνεται με τις εν λόγω επιβαρύνσεις ο «κάτοχος» των αποβλήτων και να νομιμοποιείται, ως εκ τούτου, η επί τα χείρω για αυτόν μεταβολή των τιμών που ορίστηκαν με τις συμβάσεις που διέπουν τη δραστηριότητα της διαθέσεως αποβλήτων;
- 4) Είναι, τέλος, σύμφωνη με τα άρθρα 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ η ερμηνεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου περί εφαρμογής των ως άνω άρθρων 15 και 17 του decreto legislativo (νομοθετικού διατάγματος) 36/2003 στους προϋφιστάμενους χώρους υγειονομικής ταφής που διαθέτουν ήδη άδεια λειτουργίας επίσης όσον αφορά τις οικονομικές επιβαρύνσεις που απορρέουν από τις επιβαλλόμενες υποχρεώσεις και, ειδικότερα, από την παράταση της μέριμνας έπειτα από την παύση λειτουργίας τους από δέκα σε τριάντα έτη, ερμηνεία βάσει της οποίας κρίθηκε ότι –για τον προσδιορισμό των εν λόγω επιβαρύνσεων– δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα απόβλητα που πρόκειται να παραδοθούν από της ενάρξεως ισχύος των διατάξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, αλλά και εκείνα που έχουν ήδη παραδοθεί;

(¹) Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ 1999, L 182, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Krakowie (Πολωνία) στις 2 Ιανουαρίου 2019 — VL κατά Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

(Υπόθεση C-16/19)

(2019/C 164/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: VL

Εναγόμενο και εφεσίβλητο: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (¹), την έννοια ότι η διαφοροποίηση του καθεστώτος μεμονωμένων ατόμων τα οποία ανήκουν σε ομάδα προσδιορίζόμενη βάσει ενός προστατευόμενου χαρακτηριστικού (αναπηρία) συνιστά μορφή παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, όταν η

διαφορετική μεταχείριση που επιφυλάσσει ο εργοδότης στα μέλη της ομάδας στηρίζεται σε ένα εκ πρώτης όψης ουδέτερο κριτήριο το οποίο δεν μπορεί να δικαιολογηθεί αντικειμενικά από έναν θεμιτό σκοπό, τα δε μέσα επιτεύξεως του εν λόγω σκοπού δεν είναι πρόσφορα και αναγκαία;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy Poznań (Πολωνία) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Corporis Sp. z o.o., Bielsko Biala κατά Gefion Insurance A/S, Κοπεγχάγη

(Υπόθεση C-25/19)

(2019/C 164/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Πολωνία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Corporis Sp. z o.o. w Bielsku Białej

Εφεσίβλητη: Gefion Insurance A/S w Kopenhæde

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 152, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 151 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ (¹) και την όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 (²) την έννοια ότι η αντιπροσώπευση επιχειρήσεως ασφαλίσεως ζημιών από ορισθέντα προς τούτο αντιπρόσωπο συμπεριλαμβάνει την παραλαβή εισαγωγικού εγγράφου δίκης με αντικείμενο αποζημίωση από τροχαίο ατύχημα;

(¹) Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 335, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324, σ. 79).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Modena (Ιταλία) στις 15 Ιανουαρίου 2019 — Azienda USL di Modena κατά Comune di Sassuolo

(Υπόθεση C-26/19)

(2019/C 164/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Modena

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Azienda USL di Modena

Καθού: Comune di Sassuolo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, το οποίο απαγορεύει τις κρατικές ενισχύσεις «υπό οποιαδήποτε μορφή», το άρθρο 9, παράγραφος 8, του νομοθετικού διατάγματος 23 [14 Μαρτίου 2011], το οποίο προβλέπει υπέρ των φορέων της ιταλικής εθνικής υγειονομικής υπηρεσίας απαλλαγή από τον φόρο IMU για τα ακίνητα που κατέχουν τα οποία προορίζονται αποκλειστικά για δεσμικά καθήκοντα, εάν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει την ελάφρυνση και σε δημόσιο φορέα AUSL ο οποίος εκμισθώνει ακίνητο σε εμπορική εταιρία, μικτού δημόσιου και ιδιωτικού κεφαλαίου, στην οποία συμμετέχει κατά 51 % ο ίδιος ο δημόσιος φορέας AUSL και η οποία παρέχει εκεί υγειονομικές υπηρεσίες υπό καθεστώς ανταγωνισμού με άλλα θεραπευτήρια με αμιγώς ιδιωτικό κεφάλαιο, εξασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο φορολογικό πλεονέκτημα, το οποίο πρέπει να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση, επιφέρουσα στρέβλωση των κανόνων της ελεύθερης αγοράς;
- 2) Συνάδει με τη Συνθήκη, ήτοι με το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, το οποίο απαγορεύει τις κρατικές ενισχύσεις «υπό οποιαδήποτε μορφή», η προβλεπόμενη στο άρθρο 11 του νόμου 212 [27 Ιουλίου 2000] ιταλική φορολογική ερμηνευτική απόφαση η οποία εμποδίζει να ερμηνευθεί το άρθρο 9, παράγραφος 8, του νομοθετικού διατάγματος 23 κατ' αναλογία προς τη νομολογία του Corte suprema [di cassazione] (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ιταλία) που έχει διαμορφωθεί σχετικά με τον φόρο ICI, υπό την έννοια ότι ένας δημόσιος φορέας AUSL δεν δικαιούται απαλλαγή από τον φόρο IMU όταν το ακίνητο χρησιμοποιείται από ανώνυμη εταιρία, καίτοι συμμετέχει σε αυτήν ο ίδιος δημόσιος φορέας, η οποία ασκεί εκεί υγειονομική δραστηριότητα υπό καθεστώς ανταγωνισμού με άλλες εμπορικές εταιρίες με αμιγώς ιδιωτικό κεφάλαιο, οι οποίες παρέχουν επίσης υγειονομικές υπηρεσίες, εξασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο φορολογικό πλεονέκτημα, το οποίο πρέπει να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση, επιφέρουσα στρέβλωση των κανόνων της ελεύθερης αγοράς;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 16 Ιανουαρίου 2019 —
Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust κατά Autorità Garante della
Concorrenza e del Mercato — Antitrust κ.λπ.**

(Υπόθεση C-28/19)

(2019/C 164/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust

Εφεσίβλητες: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd, Ryanair DAC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η διάταξη του άρθρου 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού ΕΚ 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα ⁽¹⁾, την έννοια ότι τα ζητήματα που αφορούν τις επιβαρύνσεις ηλεκτρονικού ελέγχου εισιτηρίων [web check-in], τα «έξοδα διαχείρισης» για την αγορά με πιστωτική κάρτα, που χρεώνονται πλέον του τιμήματος του εισιτηρίου, καθώς και τις επιβαρύνσεις λόγω επιβολής ΦΠΑ στους ναύλους και στα προαιρετικά τέλη για τις εθνικές πτήσεις, εμπίπτουν στην κατηγορία των επιπρόσθετων τιμολογήσεων που είναι αναπόφευκτες, προβλέψιμες ή προαιρετικές;
- 2) Έχει η διάταξη του άρθρου 23, παράγραφος 1, τέταρτη περίοδος, του κανονισμού 1008/2008 την έννοια ότι με τον όρο «προαιρετικός» νοείται αυτό που μπορεί να αποφευχθεί από την πλειονότητα των καταναλωτών;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2008, L 293, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 29 Ιανουαρίου 2019 — Orange Romania SA κατά Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

(Υπόθεση C-61/19)

(2019/C 164/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Orange Romania SA

Καθής: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποιες είναι οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο η', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽¹⁾, για να μπορέσει να θεωρηθεί ότι μια δήλωση βουλήσεως αποτελεί ρητή και εν πλήρει επιγνώσει δήλωση βουλήσεως;

- 2) Ποιες είναι οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο η', της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, για να μπορέσει να θεωρηθεί ότι μια δήλωση βουλήσεως είναι ελεύθερη δήλωση βουλήσεως;

(¹) Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 29 Ιανουαρίου 2019 — Star Taxi App SRL κατά Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Υπόθεση C-62/19)

(2019/C 164/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Star Taxi App SRL

Καθών: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 98/34/EK (¹) (άρθρο 1, σημείο 2), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/EK (²), και της οδηγίας 2000/31/EK (³) (άρθρο 2, στοιχείο α'), κατά τις οποίες υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας είναι «υπηρεσία που [...] παρέχεται έναντι αμοιβής, με ηλεκτρονικά μέσα εξ αποστάσεως και κατόπιν προσωπικής επιλογής ενός αποδέκτη υπηρεσιών», την έννοια ότι δραστηριότητα, όπως αυτή που ασκεί η Star Taxi App SRL (ήτοι υπηρεσία που συνίσταται στην απευθείας σύνδεση, μέσω ηλεκτρονικής εφαρμογής, των πελατών ταξί με τους οδηγούς ταξί), πρέπει να θεωρηθεί ειδική υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας και της συνεργατικής οικονομίας (δεδομένου ότι η Star Taxi App SRL δεν πληροί τα κριτήρια που απαιτούνται για να χαρακτηριστεί μεταφορέας, τα οποία αναφέρονται από το Δικαστήριο στη σκέψη 39 της απόφασης C-434/15, σχετικά με την Uber);
- 2) Σε περίπτωση που [η εφαρμογή της] Star Taxi App SRL θεωρηθεί υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας, συνεπάγονται οι διατάξεις του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/31/EK, των άρθρων 9, 10 και 16 της οδηγίας 2006/123/EK (⁴), καθώς και του άρθρου 56 ΣΛΕΕ την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στη δραστηριότητα της Star Taxi App SRL; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, αντιτίθενται οι διατάξεις αυτές σε ρύθμιση, όπως αυτή που περιέχεται στα άρθρα I, II, III, IV και V της υπ' αριθ.

626/19.12.2017 Hotărârea Consiliului General al Municipiului București απόφασης (απόφαση του Γενικού Συμβουλίου του Δήμου Βουκουρεστίου, στο εξής: απόφαση HCGMB), που τροποποιεί και συμπληρώνει την υπ' αριθ. 178/2008 HCGMB απόφαση, για την έγκριση του κανονισμού-πλαισίου, των προδιαγραφών και της σύμβασης παραχώρησης της κατ' ανάθεση διαχείρισης σχετικά με τους σκοπούς οργάνωσης και εκτέλεσης της υπηρεσίας δημόσιας τοπικής μεταφοράς με ταξί;

- 3) Σε περίπτωση που η οδηγία 2000/31/EK εφαρμόζεται στην υπηρεσία που παρέχει η Star Taxi App SRL, αποτελούν οι περιορισμοί που επιβάλλει κράτος μέλος στην ελεύθερη παροχή μιας ηλεκτρονικής υπηρεσίας, εξαρτώντας την παροχή της υπηρεσίας αυτής από την υποχρέωση κατοχής άδειας, έγκυρα μέτρα κατά παρέκκλιση του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31/EK, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας;
- 4) Αντιτίθενται οι διατάξεις του άρθρου 5 της οδηγίας 2015/1535 (²) στη θέσπιση, χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ρύθμισης, όπως αυτή που περιέχεται στα άρθρα I, II, III, IV και V της υπ' αριθ. 626/19.12.2017 HCGMB απόφασης, που τροποποιεί και συμπληρώνει την υπ' αριθ. 178/2008 HCGMB απόφαση, για την έγκριση του κανονισμού-πλαισίου, των προδιαγραφών και της σύμβασης παραχώρησης της κατ' ανάθεση διαχείρισης σχετικά με τους σκοπούς οργάνωσης και εκτέλεσης της υπηρεσίας δημόσιας τοπικής μεταφοράς με ταξί;

(¹) Οδηγία 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ 1998, L 204, σ. 37).

(²) Οδηγία 98/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/EK για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ 1998, L 217, σ. 18).

(³) Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο) (ΕΕ 2000, L 178, σ. 1).

(⁴) Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2006 L 376, σ. 36).

(⁵) Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (κωδικοποιημένο κείμενο) (ΕΕ 2015, L 241, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιανουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 21 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-587/16, ΗΜ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-70/19 P)

(2019/C 164/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. S. Bohr, G. Gattinara)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: ΗΜ

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-587/16, ΗΜ κατά Επιτροπής·

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος περιλαμβάνει τρία σκέλη, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων μεταξύ της εξεταστικής επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO).

Στο πρώτο σκέλος αυτού του λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε κατά τρόπο εσφαλμένο, από νομικής απόψεως, την προσβαλλόμενη πράξη, ήτοι την απόφαση της EPSO της 17ης Αυγούστου 2015 να μη διαβιβάσει στην εξεταστική επιτροπή την αίτηση επανεξετάσεως λόγω εκπρόθεσμης υποβολής. Η εν λόγω ενημέρωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της αρμοδιότητας που διαθέτει η EPSO με βάση το σημείο 3.1.3 των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς κατά το οποίο η EPSO είναι υπεύθυνη για τη συνολική αλληλογραφία επικοινωνίας με τους υποψηφίους.

Στο δεύτερο σκέλος η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω του τρόπου κατά τον οποίο ερμήνευσε τους γενικούς κανόνες. Το σημείο 3.4.3 των γενικών αυτών κανόνων δεν πρέπει να ερμηνεύεται μόνο σε συνδυασμό με το σημείο 3.1.3, αλλά και υπό το φως του γράμματος και του σκοπού του σημείου 3.4.3 το οποίο αναθέτει στην EPSO την ευθύνη διενέργειας της διαδικασίας εσωτερικής επανεξετάσεως.

Στο τρίτο σκέλος προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στο πλαίσιο της ερμηνείας του άρθρου 7 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Η σχετική ενημέρωση συνιστά διοικητικό μέτρο που έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει την εφαρμογή ενιαίων κριτηρίων στο πλαίσιο των διαγωνισμών βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1. Τούτο συνάδει με τον ρόλο της EPSO που έχει καθήκον επικουρίας της εξεταστικής επιτροπής όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στην απόφαση T-361/10 P, Επιτροπή κατά Παχτίτη ⁽¹⁾.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του λόγου ακυρώσεως που αφορά την αναρμοδιότητα του εκδότη της σχετικής πράξεως. Στην προκειμένη περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε εάν μετά τη θεραπεία του σφάλματος της αναρμοδιότητας θα μπορούσε να εκδοθεί πράξη με το ίδιο ή με διαφορετικό περιεχόμενο. Το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη χωρίς να προηγηθεί τέτοια εξέταση.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2011:742

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 31 Ιανουαρίου 2019 — MF κατά BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Υπόθεση C-75/19)

(2019/C 164/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα-ανακόπτουσα: MF

Εφεσίβλητες: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București Secapital SârI

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, και ειδικότερα στις αιτιολογικές σκέψεις 12, 21 και 23 του προοιμίου της οδηγίας και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στο άρθρο 7, παράγραφος 2, και στο άρθρο 8 της οδηγίας, ερμηνεία των εθνικών δικαστηρίων κατά την οποία ο καταναλωτής δεν δύναται να προβάλει στο πλαίσιο ανακοπής κατά εκτελέσεως –η οποία συνιστά, κατά το εθνικό δίκαιο, ειδική αγωγή δυνάμει να ασκηθεί εντός καθορισμένων προθεσμιών και υπό περιοριστικές προϋποθέσεις–, κατόπιν κινήσεως διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως κατά της ανακόπουσας, για τον λόγο ότι θα είναι απαράδεκτη σε σχέση με τέτοιο ένδικο βοήθημα, τη διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικών ρητρών σε σύμβαση δανείου συναφθείσα με επαγγελματία –σύμβαση δανείου η οποία συνιστά, κατά τον νόμο, εκτελεστό τίτλο και βάσει της οποίας κινείται η διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως κατά του καταναλωτή–, διά παραπομπής στην εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει αγωγή του κοινού δικαίου, απαράγραφτη, μέσω της οποίας ο καταναλωτής δύναται να ζητήσει οποτεδήποτε τη διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικών ρητρών και την ακύρωση των αποτελεσμάτων αυτών, χωρίς η απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής να παράγει άμεσες συνέπειες για τη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως, με αποτέλεσμα να υφίσταται κίνδυνος να περατωθεί η αναγκαστική εκτέλεση προτού εκδοθεί απόφαση στο πλαίσιο της αγωγής του κοινού δικαίου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αντιβαίνουν οι ως άνω διατάξεις της οδηγίας σε διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία τάσσει προθεσμία 15 ημερών από την κοινοποίηση των πρώτων πράξεων αναγκαστικής εκτελέσεως (μέσω διατάξεως αναγκαστικού δικαίου, δημοσίας τάξεως, της οποίας η μη τήρηση συνεπάγεται την απόρριψη της αγωγής ως εκπρόθεσμης) εντός της οποίας ο ανακόπων καταναλωτής (οφειλέτης καθού η αναγκαστική εκτέλεση) οφείλει να προβάλει τον καταχρηστικό χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών που περιέχονται στη σύμβαση δανείου που συνήψε με επαγγελματία, δεδομένου ότι το ίδιο καθεστώς υφίσταται στο εθνικό δίκαιο επίσης με τη δυνατότητα επικλήσεως παρόμοιων αιτιάσεων οι οποίες θεωρούνται ενστάσεις σε σχέση με την ουσία της υποθέσεως, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικών ρητρών μόλις διαθέτει τα νομικά και τα πραγματικά στοιχεία τα οποία είναι αναγκαία για τον σκοπό αυτό;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ. 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Πολωνία) στις 31 Ιανουαρίου 2019 — Profi Credit Polska S.A. κατά QJ

(Υπόθεση C-84/19)

(2019/C 164/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Profi Credit Polska S.A.

Εναγομένη: QJ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993 ⁽¹⁾, την έννοια ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται επί της εκτιμήσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα επιμέρους συμβατικών ρητρών που αφορούν το κόστος της πιστώσεως το οποίο δεν συνδέεται με την καταβολή τόκων, στην περίπτωση κατά την οποία η νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει ένα ανώτατο όριο για το κόστος αυτό, ορίζοντας ότι το κόστος συμβάσεως καταναλωτικής πίστωσης το οποίο δεν συνδέεται με την καταβολή τόκων δεν δύναται να απαιτηθεί, εάν υπερβαίνει το ανώτατο όριο του μη συνδεόμενου με την καταβολή τόκων κόστους, όπως το όριο αυτό υπολογίζεται βάσει της νομοθεσίας, ή εάν υπερβαίνει το συνολικό ποσό της πιστώσεως;
- 2) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, την έννοια ότι συμβατική ρήτρα ρυθμίζουσα το μη συνδεόμενο με την καταβολή τόκων κόστος, που βαρύνει τον δανειολήπτη ο οποίος υποχρεούται να το καταβάλει μαζί με το δάνειο, πέραν των τόκων, και το οποίο συνδέεται με τη σύναψη της συμβάσεως αυτής καθ' εαυτήν και τη χορήγηση του δανείου (υπό μορφή επιβαρύνσεων, προμηθειών και πάσης φύσεως εξόδων), δεν υπόκειται βάσει της διατάξεως αυτής σε εκτίμηση του τυχόν καταχρηστικού χαρακτήρα της, εφόσον είναι διατυπωμένη κατά τρόπο σαφή και κατανοητό;
- 3) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, την έννοια ότι συμβατικές ρήτρες με τις οποίες επιβάλλονται πάσης φύσεως έξοδα συναφή με τη χορήγηση δανείου δεν είναι διατυπωμένες «κατά τρόπο σαφή και κατανοητό», όταν δεν προκύπτει από αυτές για ποια συγκεκριμένη αντιπαροχή καταβάλλονται, και ο καταναλωτής δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί τις μεταξύ τους διαφορές;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2019 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria κατά RK

(Υπόθεση C-85/19)

(2019/C 164/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Εφεσίβλητος: RK

Προδικαστικό ερώτημα

Προσक्रούουν στη ρήτρα 4, παράγραφοι 1 και 2, της ευρωπαϊκής συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησεως η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽¹⁾, και στα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006 για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση) ⁽²⁾, διάταξη συλλογικής συμβάσεως εργασίας και επιχειρηματική πρακτική σύμφωνα με τις οποίες, για τον υπολογισμό των αποδοχών και της προαγωγής, η αρχαιότητα εργαζόμενης με μερική απασχόληση και ωράριο εργασίας που κατανέμεται κάθετα σε ολόκληρο το έτος υπολογίζεται λαμβανομένου υπόψη μόνον του χρόνου παροχής υπηρεσιών;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ 1998, L 14, σ. 9).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2019 — SL κατά Vueling Airlines S.A.

(Υπόθεση C-86/19)

(2019/C 164/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: SL

Εναγομένη: Vueling Airlines S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Διαπιστωθείσας της απώλειας της αποσκευής, υποχρεούται η αεροπορική εταιρία να αποζημιώνει τον επιβάτη πάντοτε και εν πάση περιπτώσει με το ανώτατο όριο αποζημιώσεως των 1 131 ειδικών τραβηκτικών δικαιωμάτων (ΕΤΔ), εκ του λόγου ότι πρόκειται για τη σοβαρότερη από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 17, παράγραφος 2, και 22, παράγραφος 2, της Συμβάσεως του Μόντρεαλ της 28ης Μαΐου 1999, ή πρόκειται για ένα ανώτατο όριο αποζημιώσεως, το οποίο μπορεί να προσαρμόζεται από τον δικαστή, ακόμη και όταν πρόκειται για την απώλεια της αποσκευής, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων, κατά τρόπο ώστε τα 1 131 ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα να επιδικάζονται μόνον εάν ο επιβάτης αποδεικνύει, μέσω οιαδήποτε αποδεικτικών μέσων που προβλέπονται από τον νόμο, ότι η αξία των αντικειμένων και προσωπικών αγαθών που μετέφερε εντός της παραδοθείσας αποσκευής όπως και αυτών που αναγκάστηκε να αγοράσει για την αντικατάστασή τους ανερχόταν στο ως άνω ανώτατο όριο ή, ελλείψει τέτοιων αποδεικτικών μέσων, μπορεί ο δικαστής να συνεκτιμά και άλλες παραμέτρους όπως, για παράδειγμα, το ακριβές βάρος της αποσκευής ή το εάν η αποσκευή απωλέσθηκε κατά το ταξίδι της μεταβάσεως ή της επιστροφής, προκειμένου να εκτιμηθεί η προκληθείσα ηθική βλάβη λόγω της ταλαιπωρίας που υπέστη από την απώλειά της;

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-811/16, Di Bernardo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-114/19 P)

(2019/C 164/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin, G. Gattinara)

Αναιρεσίζων: Danilo Di Bernardo

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018, Di Bernardo κατά Επιτροπής, T-811/16·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα στον πρώτο βαθμό και στην ανααιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, ο οποίος αφορά τις σκέψεις 41 έως 53, τελευταία περίοδος, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλεται νομική πλάνη κατά τον καθορισμό του εύρους της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, από την εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού, αποφάσεως περί μη εγγραφής υποψηφίου στον πίνακα των επιτυχόντων. Πρώτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο απέστη από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου η οποία διακρίνει τις αποφάσεις που αφορούν την εξέταση των υποψηφιοτήτων, όπως εκείνες που αφορούν τους τίτλους σπουδών ή την πείρα του υποψηφίου, από τις αποφάσεις που αφορούν την αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων κατόπιν συμμετοχής στις δοκιμασίες. Στην πρώτη περίπτωση, η εξεταστική επιτροπή οφείλει να προσδιορίζει τη συγκεκριμένη έλλειψη που παρουσιάζει η υποψηφιότητα ως προς τα απαιτούμενα προσόντα, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού. Πράγματι, η εξεταστική επιτροπή, τόσο με την αρχική της απόφαση όσο και με την απάντησή της στην αίτηση επανεξετάσεως, συμμορφώθηκε εν προκειμένω προς τις απαιτήσεις της νομολογίας, ενώ αντιθέτως το Γενικό Δικαστήριο, κατά παράβαση της νομολογίας, επέκτεινε τον έλεγχό του στα κριτήρια επιλογής που εφάρμοσε η εξεταστική επιτροπή και έκρινε ότι η επιτροπή είχε την υποχρέωση να εκφέρει κρίση για το σύνολο των στοιχείων του εγγράφου υποψηφιότητας. Το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή αιτιολόγησε την απόφασή της σε απάντηση αιτήσεως επανεξετάσεως δεν μπορεί να διευρύνει την εν λόγω υποχρέωση αιτιολογήσεως. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο συγχέει την απαίτηση αιτιολογήσεως, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς της, με την ορθότητα της αιτιολογίας η οποία ανάγεται στην ουσιαστική νομιμότητα της ληφθείσας αποφάσεως.

Με τον δεύτερο λόγο αναρέσεως, ο οποίος αφορά τις σκέψεις 37 έως 38 και 53 έως 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλεται νομική πλάνη συνιστάμενη στην αγνόηση του καθήκοντος του δικαστή να διαπιστώσει αυτεπαγγέλτως την τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Το Γενικό Δικαστήριο απέστη από πάγια νομολογία κατά την οποία, σε περίπτωση ανεπάρκειας της αιτιολογίας, είναι δυνατή η παροχή κατά τη διάρκεια της δίκης πρόσθετων διευκρινίσεων, η παροχή των οποίων καθιστά αβάσιμο τον λόγο ακυρώσεως που ανάγεται σε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Συγκεκριμένα, αποκλείοντας τη δυνατότητα συμπληρώσεως της αιτιολογίας σε περίπτωση «σχεδόν πλήρους» ελλείψεως αιτιολογίας και εξομοιώνοντας την «σχεδόν πλήρη» έλλειψη αιτιολογίας με την πλήρη έλλειψη αιτιολογίας, το Γενικό Δικαστήριο κατέστηρε αδύνατη τη συμπλήρωση της αιτιολογίας κατά τη διάρκεια της δίκης. Μια τέτοια εξομοίωση δεν βρίσκει έρεισμα στη νομολογία του Δικαστηρίου. Περιορίζοντας τις δυνατότητες τακτοποιήσεως της αιτιολογίας κατά τη διάρκεια της δίκης, το Γενικό Δικαστήριο περιόρισε τη δικαστική εξουσία του, βάσει της οποίας θα μπορούσε, στις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, να αποφευχθεί η ακύρωση της προσβληθείσας αποφάσεως λόγω παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 19 Φεβρουαρίου 2019 —
B. M. M., B. S. κατά État belge**

(Υπόθεση C-133/19)

(2019/C 164/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: B. M. M., B. S.

Αναιρεσίβλητο: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μην καταστεί αδύνατη η απόλαυση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης το οποίο, κατά την αναιρεσείουσα, της παρέχει το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ⁽¹⁾, έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι το τέκνο του συντηρούντος δύναται να απολαύει του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης αν ενηλικιωθεί κατά τη διάρκεια ένδικης διαδικασίας με αντικείμενο την προσβολή της αποφάσεως που του αρνείται το δικαίωμα αυτό και που εκδόθηκε ενόσω ήταν ακόμη ανήλικο;
- 2) Έχουν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 18 της οδηγίας 2003/86/EK την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να απορρίπτεται ως απαράδεκτη αίτηση ακυρώσεως κατά αποφάσεως περί μη αναγνώρισεως σε ανήλικο τέκνο δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης με την αιτιολογία ότι το τέκνο ενηλικιώθηκε κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας, εφόσον, κατά τον τρόπο αυτό, θα αφαιρούνταν από το τέκνο η δυνατότητα να εκδικαστεί περαιτέρω η αίτηση ακυρώσεως που άσκησε κατά της αποφάσεως αυτής και θα διγόταν το δικαίωμά του σε αποτελεσματική προσφυγή;

⁽¹⁾ EEL 251, σ. 12.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 —
B. M. M., B. M. κατά État belge**

(Υπόθεση C-136/19)

(2019/C 164/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: B. M. M., B. M.

Αναιρεσίβλητο: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μην καταστεί αδύνατη η απόλαυση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης το οποίο, κατά την αναιρεσείουσα, της παρέχει το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ⁽¹⁾, έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι το τέκνο του συντηρούντος δύναται να απολαύει του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης αν ενηλικιωθεί κατά τη διάρκεια ένδικης διαδικασίας με αντικείμενο την προσβολή της αποφάσεως που του αρνείται το δικαίωμα αυτό και που εκδόθηκε ενόσω ήταν ακόμη ανήλικο;
- 2) Έχουν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 18 της οδηγίας 2003/86/EK την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να απορρίπτεται ως απαράδεκτη αίτηση ακυρώσεως κατά αποφάσεως περί μη αναγνώρισεως σε ανήλικο τέκνο δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης με την αιτιολογία ότι το τέκνο ενηλικιώθηκε κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας, εφόσον, κατά τον τρόπο αυτό, θα αφαιρούνταν από το τέκνο η δυνατότητα να εκδικαστεί περαιτέρω η αίτηση ακυρώσεως που άσκησε κατά της αποφάσεως αυτής και θα διγόταν το δικαίωμά του σε αποτελεσματική προσφυγή;

⁽¹⁾ EEL 251, σ. 12.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 —
B. M. O. κατά État belge**

(Υπόθεση C-137/19)

(2019/C 164/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: B. M. O.

Αναιρεσίβλητο: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ⁽¹⁾, ερμηνευόμενο ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι επιτάσσει οι υπήκοοι τρίτων χωρών, προκειμένου να χαρακτηρισθούν ως «ανήλικα τέκνα», κατά τη διάταξη αυτή, να είναι «ανήλικοι» όχι μόνο κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας διαμονής, αλλά και κατά τον χρόνο εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως της διοικήσεως επί της εν λόγω αιτήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2019 η Deutsche Telekom AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-827/14, Deutsche Telekom AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-152/19 P)

(2019/C 164/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Deutsche Telekom AG (εκπρόσωποι: D. Schroeder και K. Apel, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Slovanet, a.s.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-827/14, κατά το μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή·
- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση C(2014) 7465 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση AT.39523 — Slovak Telekom), όπως διορθώθηκε με τις αποφάσεις C(2014) 10119 τελικό και C(2015) 2484 τελικό της Επιτροπής, αντιστοίχως της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και της 17ης Απριλίου 2015, στο μέτρο που αφορά την ανααιρεσείουσα, επικουρικώς δε να ακυρώσει ή να μειώσει περαιτέρω τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην ανααιρεσείουσα·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς έκδοση νέας αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της ανααιρετικής και της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ανατρέσεως.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως και για τον λόγο αυτό δεν εφάρμοσε, συνεπώς δε εφάρμοσε εσφαλμένως τον νομικό κανόνα κατά τον οποίον απαιτείται, προκειμένου να πληρωθεί το πραγματικό της αρνήσεως παροχής προσβάσεως, να είναι η ζητηθείσα πρόσβαση απαραίτητη για τη δραστηριότητα σε κατάντη αγορά.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως τον νομικό κανόνα κατά τον οποίον η συμπεριφορά της θυγατρικής μπορεί να καταλογιστεί στη μητρική εταιρία μόνον αν η δεύτερη όντως άσκησε καθοριστική επιρροή.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε, συνεπώς δε εφάρμοσε εσφαλμένως τον νομικό κανόνα κατά τον οποίον η συμπεριφορά της θυγατρικής μπορεί να καταλογιστεί στη μητρική εταιρία μόνον αν η θυγατρική κατ' ουσίαν εφάρμοσε τις οδηγίες της μητρικής εταιρίας.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε ορθώς τον νομικό κανόνα κατά τον οποίον πρέπει να παρέχεται δικαίωμα ακρόασης κατά τη διοικητική διαδικασία.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Κύπρος) την 22α Φεβρουαρίου 2019 — Κυπριακή Κεντρική Αρχή κατά GA

(Υπόθεση C-154/19)

(2019/C 164/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Κύπρος)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Κυπριακή Κεντρική Αρχή

Καθού: GA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η ανεξαρτησία εισαγγελίας, που εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σύμφωνα με το οικείο εθνικό δίκαιο, από την εκτελεστική εξουσία να κρίνεται βάσει του ρόλου της στο οικείο εθνικό νομικό σύστημα; Εάν όχι, ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να κρίνεται η ανεξαρτησία της από την εκτελεστική εξουσία;
- 2) Είναι η Εισαγγελία Αμβούργου η οποία, σύμφωνα με το εθνικό γερμανικό δίκαιο, είναι μέρος της εκτελεστικής και όχι της δικαστικής εξουσίας και υπάγεται [σελ. 36 του πρωτοτύπου] ιεραρχικά στον οικείο Υπουργό Δικαιοσύνης και έχει υποχρέωση να διώξει ποινικά αδικοπραγούντα εάν κατόπιν εκτίμησης όλων των στοιχείων της υπόθεσης, αθωωτικών και ενοχοποιητικών, το θεωρήσει πρόπον, επαρκώς ανεξάρτητη αρχή που μετέχει στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, ώστε να θεωρείται «δικαστική αρχή» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου της 13ης Ιουνίου 2002 ⁽¹⁾, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει η Εισαγγελία Αμβούργου να είναι επίσης λειτουργικά ανεξάρτητη από την εκτελεστική εξουσία, σε σχέση με οποιαδήποτε υπόθεση χειρίζεται και ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να κρίνεται η λειτουργική αυτή ανεξαρτησία;
- 4) Είναι ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε η Εισαγγελία Αμβούργου, με γνώμονα ότι αυτό, σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο, δεν υπόκειται ευθέως σε δικαστικό έλεγχο αλλά μόνο παρεμπιπτόντως, μέσω της προσβολής της ειδοποίησης σύλληψης που καταχωρείται στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) κατόπιν της έκδοσης του σχετικού ΕΕΣ, «δικαστική απόφαση» εν τη εννοία του άρθρου 6(1) της απόφασης-πλαίσου, η οποία συνάδει με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως πλαισίου;

(¹) 2002/584/ΔΕΥ: Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης-πλαισίου (ΕΕ 2002 L 190, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C- 172/19 P)

(2019/C 164/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (εκπρόσωποι: W. Spieth και N. Hellermann, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein e.V., Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. α) να ανατρέψει τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-739/17·
- β) να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή και,

στην περίπτωση που κρίνει ότι η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση σύμφωνα με τα πλήρως διατηρούμενα αιτήματα της προσφυγής της 7ης Νοεμβρίου 2017,

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/1442 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2017, για τον καθορισμό των συμπερασμάτων για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (ΒΔΤ) βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά μεγάλες μονάδες καύσης (¹), καθόσον εγκρίνονται και καθορίζονται δι' αυτής επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις ΒΔΤ (ΒΑΤ-AEL) για τις εκπομπές NO_x (άρθρο 1, παράγραφος 2.1.3, πίνακας 3, του παραρτήματος) και υδραργύρου (άρθρο 1, παράγραφος 2.1.6, πίνακας 7, του παραρτήματος), που παράγονται από την καύση άνθρακα και λιγνίτη·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2017/1442 στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·

γ) στην περίπτωση που κρίνει ότι η υπόθεση δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση, να την αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς έκδοση αποφάσεως·

2. να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναγκαστικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και ουσιώδη επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους δύο λόγους αναιρέσεως.

Κατά πρώτον, η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει πλημμέλεια που θίγει τα συμφέροντα της αναιρεσείουσας (άρθρο 58, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του Οργανισμού του Δικαστηρίου), καθώς και παραβίαση των γενικών αρχών του ενωσιακού δικαίου. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε στη διάταξή του τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας που ασκεί αποφασιστική επιρροή, σύμφωνα με τον οποίο η ενεργητική της νομιμοποίηση προκύπτει εκ της προσβολής της διαδικαστικής θέσεως την οποία κατείχε στο πλαίσιο της κρίσιμης ανταλλαγής πληροφοριών για την εκπόνηση των προσβαλλόμενων με την προσφυγή αποτελεσμάτων ΒΔΤ. Η αναιρεσείουσα δεν έλαβε μόνο εν τοις πράγμασι μέρος στη διαδικασία, αλλά η συμμετοχή της βασίστηκε σε ειδικά και ισχυρά δικαιώματα που της εξασφάλιζαν συγκεκριμένη διαδικαστική θέση. Εξ αυτών και μόνο των λόγων προκύπτει ήδη ένα δικαίωμα της αναιρεσείουσας για την άσκηση προσφυγής. Η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου δεν περιέχει οποιαδήποτε ουσιαστική εξέταση, εκτίμηση ή αιτιολογία ως προς τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας. Ως εκ τούτου υπάρχει παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 36, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Τούτο στοιχειοθετεί πλημμέλεια καθώς και –συγχρόνως– παραβίαση των γενικών ενωσιακών αρχών της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και του δικαιώματος ακρόασεως.

Κατά δεύτερον, η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου παραβιάζει και το ενωσιακό δίκαιο κατά την έννοια του άρθρου 58, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τρίτη περίπτωση, του Οργανισμού. Με τη διάταξή του το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα απέρριψε την προσφυγή της αναιρεσείουσας ως απαράδεκτη. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε κατά τρόπο που παραβιάζει το ενωσιακό δίκαιο ότι στο πρόσωπο της αναιρεσείουσας συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την παραδεκτή άσκηση της προσφυγής, δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα θίγεται άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Το γεγονός ότι θίγεται άμεσα και ατομικά και επομένως νομιμοποιείται ενεργητικά προκύπτει από την προσβολή της διαδικαστικής θέσεως που είχε στο πλαίσιο της διαδικασίας της εκπόνησεως των προσβαλλόμενων με την προσφυγή αποτελεσμάτων ΒΔΤ. Η αναιρεσείουσα δεν έλαβε μόνο εν τοις πράγμασι μέρος στη διαδικασία, αλλά η συμμετοχή της βασίστηκε σε ειδικά και ισχυρά δικαιώματα που της εξασφάλιζαν συγκεκριμένη διαδικαστική θέση. Έχει επομένως δικαίωμα για την άσκηση προσφυγής, καθώς πρόκειται για την εφαρμογή των δικονομικών δικαιωμάτων της. Αυτές οι προστατευτικές για την αναιρεσείουσα δικονομικές εγγυήσεις παραβιάστηκαν από την Επιτροπή κατά την εκπόνηση των αποτελεσμάτων ΒΔΤ, ιδιαίτερα διά της περιστολής των δικαιωμάτων της για ακρόαση και συμμετοχή, καθώς και διά της παραλείψεως εκ μέρους της Επιτροπής ασκήσεως των ελεγκτικών καθηκόντων της. Η απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης στοιχειοθετεί επομένως πλημμελή εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου.

(¹) ΕΕ 2017, L 212, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — Rensen Shipbuilding BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Υπόθεση C-192/19)

(2019/C 164/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Rensen Shipbuilding BV

Εφεσίβλητος: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Προδικαστικό ερώτημα

Η συμπληρωματική σημείωση 1 του κεφαλαίου 89 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας προβλέπει ότι στις διακρίσεις (μεταξύ άλλων) 89012010 και 89019010 («πλοία για τη θαλάσσια ναυσιπλοία») κατατάσσονται μόνον τα πλοία που έχουν ναυπηγηθεί για την ανοιχτή θάλασσα. Τι νοείται στο πλαίσιο αυτό με τον όρο «ανοιχτή θάλασσα»;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 — H. A. κατά État belge

(Υπόθεση C-194/19)

(2019/C 164/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: H. A.

Αναιρεσίβλητος: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα ⁽¹⁾ (αναδιатύπωση), εξεταζόμενο μεμονωμένα ή από κοινού με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στο εθνικό δικαστήριο, προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, να λάβει υπόψη του, κατά περίπτωση, στοιχεία μεταγενέστερα της εκδόσεως της αποφάσεως περί «μεταφοράς στο πλαίσιο της διαδικασίας του Δουβλίνου»;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 180, σ. 31.

Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Φεβρουαρίου 2019 οι Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-682/14, Mylan Laboratories και Mylan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-197/19 P)

(2019/C 164/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. (εκπρόσωποι: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors, V. Adamis, advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-682/14, Mylan Laboratories Ltd και Mylan Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθόσον απορρίπτει την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 2014 ⁽¹⁾, στην υπόθεση AT.39612 — Perindopril (Servier) στο μέτρο που τις αφορά· ή
- να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιωδώς το πρόστιμο· ή/και
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά και λοιπά έξοδα και δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκαν σε σχέση με την υπό κρίση διαφορά και να επιβάλει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει κατάλληλο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς τους, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν πέντε λόγους αναιρέσεως.

1. Πρώτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η Matrix και η Laboratoires Servier ήταν δυνητικές ανταγωνίστριες κατά τον χρόνο του διακανονισμού.

Πρώτο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι οι Matrix και Niche μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως δυνητικές ανταγωνίστριες βάσει της μεταξύ τους συμφωνίας.

Δεύτερο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα τα νομικά κριτήρια για τον δυνητικό ανταγωνισμό καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι Matrix και Servier ήταν δυνητικές ανταγωνίστριες κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας διακανονισμού.

2. Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι ο διακανονισμός είχε ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού.

Πρώτο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον έκρινε ότι ο διακανονισμός σχετικά με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μπορεί να έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού ακόμη και αν οι όροι του διακανονισμού αυτού εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

Δεύτερο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον συνήγαγε τον ως εκ του αντικειμένου περιορισμό του ανταγωνισμού από το κίνητρο που φέρεται να αποτέλεσε η πληρωμή από την Servier προς την Matrix.

Τρίτο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε ως προς τον τρόπο με τον οποίο συνήγαγε την ύπαρξη κινήτρου από την πληρωμή που έλαβε η Matrix.

3. Τρίτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον δεν αποφάνθηκε σχετικά με τον χαρακτηρισμό του διακανονισμού από την Επιτροπή ως περιορισμού του ανταγωνισμού εκ του αποτελέσματος.
4. Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η Mylan Inc. άσκησε αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της Matrix κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα.
5. Πέμπτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾ και παραβίασε την αρχή *nullum crimen nulla poena sine lege* και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον έκρινε ότι ήταν δυνατή η επιβολή προστίμου στις αναιρέσεις.

⁽¹⁾ Περίληψη απόφασης της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Υπόθεση AT.39612 — Perindopril (Servier)] (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 4955) (ΕΕ 2016, C 393, σ. 7).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Φεβρουαρίου 2019 οι Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV, Teva Pharmaceutical Industries Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-679/14, Teva UK Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-198/19 P)

(2019/C 164/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV, Teva Pharmaceutical Industries Ltd (εκπρόσωποι: D. Tayar, avocat, A. Richard, avocate)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: European Generic medicines Association AISBL (EGA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως και να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·
- να αναρρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-679/14·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να αποφανθεί εκ νέου, εκτός αν το Δικαστήριο εκτιμά ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς για να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής COMP/AT.39612 ⁽¹⁾ «Perindopril (Servier)», της 9ης Ιουλίου 2014, καθώς και η απόφαση αυτή διαπιστώνει ότι οι Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. και Teva Pharmaceutical Industries Limited παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, και να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. και Teva Pharmaceutical Industries Limited, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσείουσες ενώπιον του Δικαστηρίου και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς τους, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τρεις λόγους:

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο κριτήριο που εφάρμοσε για να κρίνει κατά πόσον η Teva ήταν δυνητικός ανταγωνιστής της Servier.
2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η συμφωνία ήταν περιοριστική του ανταγωνισμού εξ αντικειμένου δυνάμει του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
3. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας το άρθρο 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Περίληψη της απόφασης της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Υπόθεση AT.39612 — Perindopril (Servier)] [κοινοποιείται υπό τον αριθμό C(2014) 4955 τελικό] (ΕΕ 2016, C 393, σ. 7).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Πολωνία) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — RL sp. z o.o. κατά J.M.

(Υπόθεση C-199/19)

(2019/C 164/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εναγομένη: RL sp. z o.o.

Εναγόμενος και ενάγων: J.M.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές⁽¹⁾, το οποίο μεταφέρθηκε στην πολωνική έννομη τάξη με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013, περί προθεσμιών καταβολής στις εμπορικές συναλλαγές (ενοποιημένη απόδοση, Dz.U. 2019, θέση 118), την έννοια ότι ως συναλλαγές που οδηγούν στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής (εμπορικές συναλλαγές) πρέπει να θεωρηθούν και οι συμβάσεις των οποίων η χαρακτηριστική παροχή συνίσταται στην έναντι τιμήματος παράδοση αγαθού για προσωρινή χρήση (π.χ. σύμβαση μίσθωσης ή αγρομίσθωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 5 της προαναφερθείσας οδηγίας, το οποίο μεταφέρθηκε στην πολωνική έννομη τάξη με το άρθρο 11, παράγραφος 1, του νόμου περί προθεσμιών καταβολής στις εμπορικές συναλλαγές, την έννοια ότι υπό τον όρο «συμφωνία σε χρονοδιαγράμματα πληρωμής που προβλέπουν την καταβολή του οφειλόμενου ποσού σε δόσεις» θα πρέπει να νοείται επίσης η συμφωνία για περιοδική εκπλήρωση χρηματικής παροχής εκ μέρους του οφειλέτη, μεταξύ άλλων και σε περίπτωση σύμβασης αορίστου χρόνου;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 48, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Trgovački sud u Zagrebu (Κροατία) την 1η Μαρτίου 2019 — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. κλπ. κατά LJUBLJANSKE BANKE d.d.

(Υπόθεση C-200/19)

(2019/C 164/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Trgovački sud u Zagrebu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju, PETROKEMIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPCANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA — COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R., A.T.

Εναγομένη: LJUBLJANSKE BANKE d.d.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δεδομένου ότι η εναγομένη δεν συμμετείχε στη σύναψη των συμβάσεων με τους λοιπούς συνιδιοκτήτες ούτε συνήνεσε σε ό, τι συμφωνήθηκε, έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 την έννοια ότι η υποχρέωση της εναγομένης, ήτοι μια υποχρέωση η οποία απορρέει από τον νόμο αλλά η οποία, όσον αφορά το ύψος της, το ληξιπρόθεσμο και τους λοιπούς όρους, προσδιορίζεται με κοινή συμφωνία των ιδιοκτητών που κατέχουν πάνω από το ήμισυ των ποσοστών συνιδιοκτησίας του ακινήτου, πρέπει επίσης να θεωρηθεί ως συμβατική υποχρέωση;
- 2) Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μη εκπλήρωση υποχρέωσης προβλεπόμενης από τον νόμο έναντι των λοιπών συνιδιοκτητών του ακινήτου, οι οποίοι δύνανται να απαιτήσουν διά της δικαστικής οδού την εκπλήρωσή της, να θεωρηθεί ως αδικοπραξία ή οιοσδήποτε αδικοπραξία, τούτο δε ενόψει ιδίως του ότι, λόγω της μη συμμορφώσεως της εναγομένης με την εκ του νόμου υποχρέωση, είναι πιθανό να υπέστησαν πρόσθετη ζημία (πέραν της χρηματικής ζημίας στο αποδεματικό) τόσο οι λοιποί συνιδιοκτήτες όσο και τρίτοι;
- 3) Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, η επίμαχη υποχρέωση απορρέει από το γεγονός ότι η εναγομένη έχει στην κατοχή της επαγγελματικούς χώρους στους οποίους ασκεί τη δραστηριότητά της, ήτοι χώρους στους οποίους έχει την έδρα της, πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι πρόκειται για διαφορά σχετική με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή οποιασδήποτε άλλης εγκατάστασης;

Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2019 οι Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-111/15, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-202/19 P)

(2019/C 164/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσες: Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (εκπρόσωποι: E. Vahida, avocat, I.-F. Μεταξάς-Μαραγκίδης, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσίουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-111/15· και
- να ακυρώσει τα άρθρα 1, παράγραφος 2, 2, παράγραφος 4, 3, 4 και 5 της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1226 (1) της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33963 (2012/C) (πρώην 2012/NN), ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει εκ νέου· και εν πάση περιπτώσει
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των ανααιρεσιουσών όσον αφορά τόσο την αναιρετική διαδικασία όσο και τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-111/15.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριστεί για τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα δικαιώματα άμυνας των αναιρεσείουσών κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον διέκρινε μεταξύ των συγκεκριμένων δικαιωμάτων που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη και του γενικού δικαιώματος χρήστης διοικήσεως που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη δεν εφαρμόζονται στις έρευνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι υφίσταται σύγκρουση μεταξύ των άρθρων 41, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ· τέλος, έσφαλε καθόσον έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες θα μπορούσαν να θεωρηθούν απλώς πηγή πληροφοριών για την έρευνα.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ερμηνεύοντας εσφαλμένα την έννοια του πλεονεκτήματος. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον έκρινε ότι δεν υφίσταται ιεράρχηση, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του οικονομικού φορέα σε οικονομία της αγοράς («ΜΕΟ»), μεταξύ της συγκριτικής ανάλυσης και των λοιπών μεθόδων· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή νομίμως δεν επέλεξε τη συγκριτική ανάλυση και απέρριψε τα συγκριτικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες· έσφαλε καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου αυξητικής κερδοφορίας, δεν είναι απαραίτητο η Επιτροπή να εξακριβώσει ότι τα προσδοκώμενα αυξητικά έξοδα και τα προσδοκώμενα αυξητικά έσοδα από μη αεροπορικές δραστηριότητες αντανakλούν την επιρροή του οικονομικού φορέα που δραστηριοποιείται σε οικονομία της αγοράς στη λειτουργία του αερολιμένα.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κατά την εκτίμησή του περί δυνατότητας καταλογισμού στο κράτος, καθόσον έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να προσδιοριστεί κατά πόσον ο φορέας συνεκμετάλλευσης του αερολιμένα, «SMAC», ήταν δημόσια επιχείρηση, δεν εφάρμοσε τους δείκτες της απόφασης «Stardust Marine» προκειμένου να διακρίνει μεταξύ αυτονομίας και καταλογισμού και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του επ' αυτού.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2015/1226 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33963 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορήγησε η Γαλλία στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Αγκουλέμ, την SNC-Lavalin, τη Ryanair και την Airport Marketing Services (ΕΕ 2015, L 201, σ. 48).

Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2019 οι Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-165/15, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-203/19 P)

(2019/C 164/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (εκπρόσωποι: E. Vahida, avocat, I.-F. Μεταξάς-Μαραγκίδης, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-165/15· και

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, και (στον βαθμό που αυτά αφορούν το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2), τα άρθρα 3, 4 και 5 της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1227 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.22614 (C 53/07), ή, επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει εκ νέου· και εν πάση περιπτώσει
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιουσών όσον αφορά τόσο την αναιρετική διαδικασία όσο και τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-165/15.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα δικαιώματα άμυνας των αναιρεσιουσών κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον διέκρινε μεταξύ των συγκεκριμένων δικαιωμάτων που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη και του γενικού δικαιώματος χρηστής διοικήσεως που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη δεν εφαρμόζονται στις έρευνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι υφίσταται σύγκρουση μεταξύ των άρθρων 41, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ· τέλος, έσφαλε καθόσον έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες θα μπορούσαν να θεωρηθούν απλώς πηγή πληροφοριών για την έρευνα.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ερμηνεύοντας εσφαλμένα την έννοια του πλεονεκτήματος. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον έκρινε ότι δεν υφίσταται ιεράρχηση, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του οικονομικού φορέα σε οικονομία της αγοράς («ΜΕΟ»), μεταξύ της συγκριτικής ανάλυσης και των λοιπών μεθόδων· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή νομίμως δεν επέλεξε τη συγκριτική ανάλυση και απέρριψε τα συγκριτικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες· έσφαλε καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου αυξητικής κερδοφορίας, δεν είναι απαραίτητο η Επιτροπή να εξακριβώσει ότι τα προσδοκώμενα αυξητικά έξοδα και τα προσδοκώμενα αυξητικά έσοδα από μη αεροπορικές δραστηριότητες αντισταθμίζουν την επιρροή του οικονομικού φορέα που δραστηριοποιείται σε οικονομία της αγοράς στη λειτουργία του αερολιμένα.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2015/1227 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.22614 (C 53/07) που χορήγησε η Γαλλία στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Pau-Béarn, τη Ryanair, την Airport Marketing Services και την Transavia [κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό C(2014) 5085] (ΕΕ 2015, L 201, σ. 109).

Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2019 οι Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-53/16, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (εκπρόσωποι: E. Vahida, avocat, Ι.-Γ. Μεταξάς-Μαραγκίδης, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-53/16· και
- να ακυρώσει τα άρθρα 1, 4, 5 και 6 της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/633 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33961 (2012/C) (πρώην 2012/NN), ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει εκ νέου· και εν πάση περιπτώσει
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσειουσών όσον αφορά τόσο την αναρετική διαδικασία όσο και τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-53/16.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριστεί για τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα δικαιώματα άμυνας των αναιρεσειουσών κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον διέκρινε μεταξύ των συγκεκριμένων δικαιωμάτων που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη και του γενικού δικαιώματος χρηστής διοικήσεως που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη δεν εφαρμόζονται στις έρευνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι υφίσταται σύγκρουση μεταξύ των άρθρων 41, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ· τέλος, έσφαλε καθόσον έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες θα μπορούσαν να θεωρηθούν απλώς πηγή πληροφοριών για την έρευνα.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ερμηνεύοντας εσφαλμένα την έννοια του πλεονεκτήματος. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον έκρινε ότι δεν υφίσταται ιεράρχηση, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του οικονομικού φορέα σε οικονομία της αγοράς («ΜΕΟ»), μεταξύ της συγκριτικής ανάλυσης και των λοιπών μεθόδων· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή νομίμως δεν επέλεξε τη συγκριτική ανάλυση και απέρριψε τα συγκριτικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες· έσφαλε καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου αυξητικής κερδοφορίας, δεν είναι απαραίτητο η Επιτροπή να εξακριβώσει ότι τα προσδοκώμενα αυξητικά έξοδα και τα προσδοκώμενα αυξητικά έσοδα από μη αεροπορικές δραστηριότητες αντισταθμίζουν την επιρροή του οικονομικού φορέα που δραστηριοποιείται σε οικονομία της αγοράς στη λειτουργία του αερολιμένα· και έσφαλε καθόσον διαπίστωσε ότι η μειωμένη αυτή κερδοφορία, αντί της ελλείψεως κερδοφορίας αρκεί για τη διαπίστωση ενισχύσεως.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κατά την εκτίμησή του περί δυνατότητας καταλογισμού στο κράτος, καθόσον έκρινε ότι ο φορέας εκμετάλλευσης του αερολιμένα «SMAN» ήταν «όργανο του κράτους», καθόσον δεν εφάρμοσε τους δείκτες της απόφασης Stardust Marine και καθόσον δεν αιτιολόγησε επαρκώς της απόφασής του επ' αυτού. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον έκρινε ότι οι αποφάσεις της ιδιωτικής εταιρίας VTAN έπρεπε να καταλογιστούν στο κράτος.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2016/633 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33961 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορήγησε η Γαλλία στο εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο της Nîmes-Uzès-Le Vigan, στη Veolia Transport Aéroport de Nîmes, στη Ryanair Limited και στην Airport Marketing Services Limited (ΕΕ 2016, L 113, σ. 32).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2019 η Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-165/16, Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-205/19 P)

(2019/C 164/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (εκπρόσωποι: E. Vahida, avocat, Ι.-Γ. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναірρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-165/16· και
- να ακυρώσει τα άρθρα 1, παράγραφος 4, και 2 έως 4 της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/287 της Επιτροπής ⁽¹⁾, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.26500 (2012/C) (πρώην 2011/NN, πρώην CP 227/2008) ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει εκ νέου· και εν πάση περιπτώσει
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των ανααιρεσιουσών όσον αφορά τόσο την αναιρετική διαδικασία όσο και τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-165/16.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι η αναρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα δικαιώματα άμυνας των ανααιρεσιουσών κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον διέκρινε μεταξύ των συγκεκριμένων δικαιωμάτων που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη και του γενικού δικαιώματος χρηστής διοικήσεως που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη δεν εφαρμόζονται στις έρευνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι υφίσταται σύγκρουση μεταξύ των άρθρων 41, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ· τέλος, έσφαλε καθόσον έκρινε ότι οι ανααιρεσείουσες θα μπορούσαν να θεωρηθούν απλώς πηγή πληροφοριών για την έρευνα.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ερμηνεύοντας εσφαλμένα την έννοια του πλεονεκτήματος. Το Γενικό Δικαστήριο: έσφαλε καθόσον έκρινε ότι δεν υφίσταται ιεράρχηση, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του οικονομικού φορέα σε

οικονομία της αγοράς («ΜΕΟ»), μεταξύ της συγκριτικής ανάλυσης και των λοιπών μεθόδων· έσφαλε καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή νομίμως δεν επέλεξε τη συγκριτική ανάλυση και απέρριψε τα συγκριτικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες· έσφαλε καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου αυξητικής κερδοφορίας, δεν είναι απαραίτητο η Επιτροπή να εξακριβώσει ότι τα προσδοκώμενα αυξητικά έξοδα και τα προσδοκώμενα αυξητικά έσοδα από μη αεροπορικές δραστηριότητες αντισταθμίζουν την επιρροή του οικονομικού φορέα που δραστηριοποιείται σε οικονομία της αγοράς στη λειτουργία του αερολιμένα.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2016/287 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.26500 (2012/C) (πρώην 2011/NN, πρώην CP 227/2008) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία στο Flughafen Altenburg-Nobitz και στη Ryanair Ltd (ΕΕ 2016, L 59, σ. 22).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2019 — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation κατά Compagnie des pêches de Saint-Malo

(Υπόθεση C-212/19)

(2019/C 164/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Ανααιρεσίβλητη: Compagnie des pêches de Saint-Malo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η απόφαση της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 2004 (¹) την έννοια ότι κηρύσσει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά μόνον τις ελαφρύσεις των εργοδοτικών εισφορών, για τον λόγο ότι οι ελαφρύσεις των εισφορών των μισθωτών δεν ωφελούν τις επιχειρήσεις και, ως εκ τούτου, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή έχει την έννοια ότι κηρύσσει ασυμβίβαστες και τις ελαφρύσεις των εισφορών των μισθωτών;
- 2) Στην περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο κρίνει ότι η απόφαση της Επιτροπής έχει την έννοια ότι κηρύσσει ασυμβίβαστες και τις ελαφρύσεις των εισφορών των μισθωτών, πρέπει η επιχείρηση να θεωρηθεί ότι έχει επωφεληθεί από το σύνολο των εν λόγω ελαφρύνσεων ή μόνον από μέρος αυτών; Στην τελευταία αυτή περίπτωση, πώς πρέπει να υπολογιστεί το μέρος αυτό; Υποχρεούται το κράτος μέλος να διατάξει την επιστροφή από τους ενδιαφερόμενους μισθωτούς του συνόλου ή μέρους της ενισχύσεως από την οποία επωφελήθηκαν;

(¹) Απόφαση 2005/239/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2004, σχετικά με ορισμένα μέτρα ενισχύσεων που η Γαλλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ των υδατοκαλλιεργητών και των αλιέων (ΕΕ L 74 της 19.3.2005, σ. 49).

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-213/19)

(2019/C 164/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, F. Clotuche-Duvieusart)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι:

1. μην εγγράφοντας στους λογαριασμούς τα ορθά ποσά τελωνειακών δασμών και μην αποδίδοντας το ορθό ποσό των παραδοσιακών ιδίων πόρων και των βάσει ΦΠΑ ιδίων πόρων που αφορούσαν συγκεκριμένες εισαγωγές κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και υποδημάτων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 8 της απόφασης 2014/335 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, από τα άρθρα 2 και 8 της απόφασης 2007/436 του Συμβουλίου ⁽²⁾, από τα άρθρα 2, 6, 9, 10, 12 και 13 του κανονισμού 609/2014 του Συμβουλίου ⁽³⁾, από τα άρθρα 2, 6, 9, 10, 11 και 17 του κανονισμού 1150/2000 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, από το άρθρο 2 του κανονισμού 1553/89 του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, καθώς και από το άρθρο 105, παράγραφος 3, του κανονισμού 952/2013 του Συμβουλίου ⁽⁶⁾ και από το άρθρο 220, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου ⁽⁷⁾.

συνεπεία της μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, των άρθρων 325 και 310, παράγραφος 6, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των άρθρων 3 και 46 του κανονισμού 952/2013, του άρθρου 13 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, του άρθρου 248, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93 της Επιτροπής ⁽⁸⁾, του άρθρου 244 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2447 της Επιτροπής ⁽⁹⁾ και των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ', 83, 85 έως 87 και 143, παράγραφοι 1, στοιχείο δ', και 2, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου ⁽¹⁰⁾.

Οι αντίστοιχες απώλειες παραδοσιακών ιδίων πόρων από τον προϋπολογισμό της Ένωσης (αφαιρουμένου του κόστους είσπραξης) ανέρχονται σε:

496.025.324,30 ευρώ το 2017 (έως και 11 Οκτωβρίου 2017)·

646.809.443,80 ευρώ το 2016·

535.290.329,16 ευρώ το 2015·

480.098.912,45 ευρώ το 2014·

325.230.822,55 ευρώ το 2013·

173.404.943,81 ευρώ το 2012·

22.777.312,79 ευρώ το 2011.

2. μην παρέχοντας τις πλήρεις πληροφορίες οι οποίες ζητήθηκαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής και είναι αναγκαίες για τον υπολογισμό του ποσού των απωλειών παραδοσιακών ιδίων πόρων και μην παρέχοντας, όπως ζητήθηκε, το περιεχόμενο της νομικής εκτίμησης του νομικού τμήματος της φορολογικής και τελωνειακής αρχής του Ηνωμένου Βασιλείου ή την αιτιολογία της απόφασης που οδήγησε στην ακύρωση των βεβαιωμένων τελωνειακών οφειλών, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και από το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, στοιχείο δ', του κανονισμού 608/2014 ⁽¹¹⁾ του Συμβουλίου· και

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις περί του κινδύνου απάτης από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης και από την Επιτροπή, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν εφάρμοσε, έως τις 12 Οκτωβρίου 2017, στον τελωνειακό έλεγχο προσεγγίσεις βάσει κινδύνου, προκειμένου να αποτρέψει να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης εμπορεύματα για τα οποία είχε δηλωθεί χαμηλότερη δασμολογητέα αξία (ειδικότερα, υποδήματα και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα που εξήχθησαν από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας). Ως αποτέλεσμα της αδράνειας αυτής παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έλαβε τα βάσει κινδύνου μέτρα που απαιτούνται από τη νομοθεσία της Ένωσης περί τελωνείων και ιδίων πόρων. Η μη λήψη κατάλληλων μέτρων επηρέασε επίσης την ορθή εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης περί ΦΠΑ. Ο προϋπολογισμός της Ένωσης υπέστη ιδιαιτέρως μεγάλη ζημία εξαιτίας της παραβίασης του δικαίου της Ένωσης από το Ηνωμένο Βασίλειο και εξαιτίας των εντεύθεν επιπέδων των εισαγωγών, στο εν λόγω κράτος μέλος, εμπορευμάτων για τα οποία δηλώθηκε χαμηλότερη δασμολογητέα αξία. Λόγω της μη συμμόρφωσης του Ηνωμένου Βασιλείου με τις συστάσεις της Επιτροπής, σε αντίθεση με άλλα κράτη μέλη, το Ηνωμένο Βασίλειο προσέλυσε μεγαλύτερο ποσοστό εμπορίου αγαθών για τα οποία δηλώθηκε χαμηλότερη δασμολογητέα αξία. Επίσης, η εν λόγω ιδιαιτέρως υψηλή ζημία επηρέασε δραστικά τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών, δεδομένου ότι έπρεπε να αντισταθμιστεί με αντίστοιχα υψηλότερες συνεισφορές επί του ΑΕΕ από τα άλλα κράτη μέλη προς την Ένωση.

-
- (¹) Απόφαση 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2014, L 168, σ. 105).
- (²) Απόφαση 2007/436/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 2007, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2007, L 163, σ. 17).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 609/2014 του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των παραδοσιακών ιδίων πόρων και των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών (Αναδιτύπωση) (ΕΕ 2014, L 168, σ. 39).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 2000, L 130, σ. 1).
- (⁵) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1553/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για το ομοιόμορφο οριστικό καθεστώς είσπραξης των ιδίων πόρων που προέρχονται από τον φόρο επί της προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 1989, L 155, σ. 9).
- (⁶) Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1).
- (⁷) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).
- (⁸) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1).
- (⁹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2015, L 343, σ. 558).
- (¹⁰) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).
- (¹¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 608/2014 του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, σχετικά με τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2014, L 168, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 8 Μαρτίου 2019 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Υπόθεση C-215/19)

(2019/C 164/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Α Ου

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 13β και 31α του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 282/2011 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1042/2013 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 282/2011 όσον αφορά τον τόπο παροχής υπηρεσιών, την έννοια ότι πρέπει να θεωρηθεί ως μίσθωση ακινήτου η παροχή υπηρεσιών κέντρου δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, στο πλαίσιο των οποίων επαγγελματίας προσφέρει σε πελάτες του ερμάρια εξοπλισμού που βρίσκονται σε κέντρο δεδομένων για την τοποθέτηση εξυπηρετητών, συμπεριλαμβανομένων των βοήθητικών υπηρεσιών;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησής επί του πρώτου ερωτήματος: Έχουν το άρθρο 47 της οδηγίας ΦΠΑ 2006/112/ΕΚ και το άρθρο 31α του προαναφερθέντος εκτελεστικού κανονισμού την έννοια ότι οι υπηρεσίες κέντρου δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, πρέπει να θεωρηθούν ως υπηρεσίες συναφείς προς ακίνητο, τόπος παροχής των οποίων είναι ο τόπος όπου κείται το ακίνητο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 77, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2013, L 284, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour du travail de Liège* (Βέλγιο) στις 18 Μαρτίου 2019 — Β κατά *Centre public d'action sociale de Liège* (CPAS)

(Υπόθεση C-233/19)

(2019/C 164/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Β

Εφεσίβλητο: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 5 και 13 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρانونώς διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ⁽¹⁾, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα των άρθρων 19, παράγραφος 2, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β, της εν λόγω οδηγίας, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Δεκεμβρίου 2014, C-562/13, την έννοια ότι προβλέπουν ανασταλτικό αποτέλεσμα της προσφυγής κατά αποφάσεως με την οποία υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος πάσχει από σοβαρή ασθένεια, διατάσσεται να εγκαταλείψει το έδαφος κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η εκτέλεση της αποφάσεως αυτής δύναται να τον εκθέσει σε σοβαρό κίνδυνο οξείας και μη αναστρέψιμης επιδεινώσεως της υγείας του,

- χωρίς να απαιτείται εκτίμηση της προσφυγής, όπου η απλώς και μόνον άσκησή της είναι επαρκής για την αναστολή της εκτέλεσής της αποφάσεως με την οποία αυτός διατάσσεται να εγκαταλείψει την ημεδαπή,
- είτε μέσω ακροθιγούς ελέγχου περί της υπάρξεως υποστηρίξιμης αιτιάσεως ή περί της ελλείψεως λόγου απαραδέκτου ή λόγου πρόδηλης αβασιμότητας της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Conseil du contentieux des étrangers,
- είτε ακόμη μέσω πλήρους και ολικού ελέγχου από τα δικαστήρια εργατικών διαφορών προκειμένου να καθοριστεί αν η εκτέλεση της αποφάσεως αυτής κάλλιστα δύναται να εκθέσει τον προσφεύγοντα σε σοβαρό κίνδυνο οξείας και μη αναστρέψιμης επιδεινώσεως της υγείας του;

(¹) ΕΕ 2008, L 348, σ. 98.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2019 — Pometon κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-433/16) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά λειαντικών μέσων από χάλυβα — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Συντονισμός των τιμών σε ολόκληρο τον ΕΟΧ — Ετεροχρονισμένη «υβριδική» διαδικασία — Τεκμήριο αθωότητας — Αρχή της αμεροληψίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Απόδειξη της παραβάσεως — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Περιορισμός του ανταγωνισμού ως εκ του αντικειμένου — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμο — Κατ' εξαίρεση προσαρμογή του βασικού ποσού — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Πλήρης δικαιοδοσία)

(2019/C 164/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pometon SpA (Maerne di Martellago, Ιταλία) (εκπρόσωποι: E. Fabrizi, V. Veneziano και A. Molinaro, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi και B. Mongin)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C (2016) 3121 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2016, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση AT.39792 — Λειαντικά μέσα από χάλυβα).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2016) 3121 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2016, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση AT.39792 — Λειαντικά μέσα από χάλυβα).
- 2) Ορίζει σε 3 873 375 ευρώ το ποσό του προστίμου εις βάρος της Pometon SpA.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 371 της 10.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2019 — Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-766/16) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων επαγγελματιών ποδοσφαιρικών συλλόγων — Εγγύηση — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες προς την εσωτερική αγορά — Πλεονέκτημα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2019/C 164/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. Rating και Y. Martínez Mata, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Luengo, B. Stromsky και P. Němečková)

Παρεμβαίνον υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Gavela Llopis και M. J. García-Valdecasas Dorrego, στη συνέχεια, M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Αντικείμενο

Προσφυγή στηριζόμενη στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/365 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) που χορήγησε η Ισπανία στη Valencia Club de Fútbol, SAD, στην Hércules Club de Fútbol, SAD και στην Elche Club de Fútbol, SAD (ΕΕ 2017, L 55, σ. 12).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2017/365 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) που χορήγησε η Ισπανία στη Valencia Club de Fútbol, SAD, στην Hércules Club de Fútbol, SAD και στην Elche Club de Fútbol, SAD, καθόσον αφορά την Hércules Club de Fútbol, SAD.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και εκείνα της Hércules Club de Fútbol.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Boshab κ.λπ. κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-582/17) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό — Κατάλογος προσώπων και οντοτήτων εις βάρος των οποίων εφαρμόζονται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων και η απαγόρευση εισόδου ή διέλευσης — Καταχώριση των ονομάτων των προσφευγόντων στον κατάλογο — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2019/C 164/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Évariste Boshab (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) και οι 7 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Chansay Wilmotte, A. Kalambay Ndaya και P. Okito Omole, στη συνέχεια T. Bontinck, M. Forgeois, P. De Wolf και A. Guillerme, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Veiga και B. Driessen, στη συνέχεια B. Driessen και J.-P. Hix)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/904 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, με θέμα την εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά προσώπων, τα οποία κατά το Συμβούλιο, παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2017, L 138 I, σ. 1), και της εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/905 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, με θέμα την εφαρμογή της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2017, L 138 I, σ. 6), κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τους προσφεύγοντες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Évariste Boshab και τους λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 374 της 6.11.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Clestra Hauserman κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-725/17) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις έργων — Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών — Έργα σχετικά με «Αφαιρούμενα τοιχώματα -πόρτες» του σχεδίου επεκτάσεως και ανακατασκευής του κτιρίου Konrad Adenauer του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου — Ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2019/C 164/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Clestra Hauserman (Illkirch Graffenstaden, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Gehin, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: V. Naglič και B. Schäfer)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης του Κοινοβουλίου της 24ης Αυγούστου 2017 η οποία ελήφθη στο πλαίσιο της διαδικασίας πρόσκλησης υποβολής προσφορών INLO-D-UIPIL-T-16-AO8 για το τμήμα αριθ. 55, με τίτλο «Αφαιρούμενα τοιχώματα-πόρτες», του σχεδίου επεκτάσεως και ανακατασκευής του κτιρίου Konrad Adenauer του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας και ανατέθηκε η σύμβαση σε άλλον υποψήφιο και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Η Clestra Hauserman φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(¹) ΕΕ C 13 της 15.1.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Parfümerie Akzente κατά EUIPO (GlamHair)

(Υπόθεση T-787/17) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GlamHair — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2019/C 164/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Parfümerie Akzente GmbH (Pfedelbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönfleisch και M. Alber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 82/2017-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου GlamHair ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Parfümerie Akzente GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 29.1.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2019 — Coesia κατά EUIPO (Αναπαράσταση κυκλικού σχήματος, που σχηματίζεται από δύο κόκκινες πλάγιες γραμμές)

(Υπόθεση T-829/17) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά δύο κόκκινες πλάγιες γραμμές — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)»)

(2019/C 164/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coesia SpA (Bologne, Ιταλία) (εκπρόσωπος: S. Rizzo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1272/2017-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σημείου που αναπαριστά κυκλικό σχήμα, που σχηματίζεται από δύο κόκκινες πλάγιες γραμμές, ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Coesia SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 19.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2019 — Deray κατά EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)

(Υπόθεση T-105/18) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης LILI LA TIGRESSE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TIGRESS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2019/C 164/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: André Deray (Bry-sur-Marne, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Santos Rodríguez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Sipos και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Charles Claire LLP (Weybridge Surrey, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1244/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Charles Claire και A. Deray.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον André Deray στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2019 — Biernacka-Hoba κατά EUIPO — Formata
Bogusław Hoba (Formata)

(Υπόθεση T-265/18) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Formata — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα Formata — Σχετικός λόγος ακυρότητας — Άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Κανόνας 37 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 12 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625] — Προϋποθέσεις αναπαραγωγής του προγενέστερου σήματος — Κανόνας 19 του κανονισμού 2868/95 (νυν άρθρο 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625) — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Επιστροφή των εξόδων εκπροσώπησης — Άρθρο 109 του κανονισμού 2017/1001 και κανόνας 94 του κανονισμού 2868/95 (νυν άρθρο 109 του κανονισμού 2017/1001)»)

(2019/C 164/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Rumpel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Πολωνία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Φεβρουαρίου 2018 (υπόθεση R 2032/2017-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ I. Biernacka-Hoba και Formata Bogusław Hoba.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Φεβρουαρίου 2018 (υπόθεση R 2032/2017-4), κατά το μέρος που καταδίκασε την Iłona Biernacka-Hoba στα δικαστικά έξοδα στα οποία είχε υποβληθεί η Formata Bogusław Hoba στο πλαίσιο των διαδικασιών ακυρότητας και προσφυγής και όρισε το ποσό των εξόδων που έπρεπε να καταβάλει η I. Biernacka-Hoba στη Formata Bogusław Hoba σε 1 000 ευρώ, και μεταρρυθμίζει την απόφαση αυτή υπό την έννοια ότι η I. Biernacka-Hoba δεν πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή του ποσού αυτού.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 231 της 2.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2019 — Julius-K9 κατά EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Υπόθεση T-276/18) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης K9 UNIT — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης unit — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2019/C 164/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: G. Jambrik, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lukošiuūtė και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J.L. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Φεβρουαρίου 2018 (υπόθεση R 1432/2017-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Hipercor, SA και της Julius-K9.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 (υπόθεση R 1432/2017-2).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα της Julius-K9 Zrt.
- 3) Η El Corte Inglés, SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 231 της 2.7.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2019 — SKS Import Export κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-239/18) (¹)

(Προσφυγή ακύρωσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΚΞΧ/ΧΤ) — Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/212 — Εγγραφή της Τυνησίας στον κατάλογο των τρίτων χωρών υψηλού κινδύνου — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2019/C 164/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société Kammama Saber (SKS) Import Export (Sousse Jawhara, Τυνησία) (εκπρόσωπος: H. Chelly, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, A. Bouquet και T. Scharf)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αντικείμενο την ακύρωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/212 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2017, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1675 για τη συμπλήρωση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά την προσθήκη της Σρι Λάνκα, του Τρινιδάδ και Τομπάγκο και της Τυνησίας στον πίνακα του σημείου I του παραρτήματος (ΕΕ 2018, L 41, σ. 4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τη Société Kammana Saber (SKS) Import Export στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 231 της 2.7.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2019 — Silgan Closures και Silgan Holdings κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-410/18) ⁽¹⁾****(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των μεταλλικών συσκευασιών — Απόφαση για την κίνηση διαδικασίας έρευνας — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)**

(2019/C 164/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Silgan Closures GmbH (Μόναχο, Γερμανία), Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Κονέκτικατ, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder και V. Weiss, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, B. Ernst, G. Meessen, C. Vollrath και L. Wildpanner)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2018) 2466 τελικό, της 19ης Απριλίου 2018, με την οποία η Επιτροπή κίνησε διαδικασία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 101 ΣΛΕΕ στην υπόθεση ΑΤ.40522 — Pandora.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Silgan Closures GmbH και η Silgan Holdings, Inc., φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Συμβούλιο φέρουν τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 285 της 13.8.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2019 — Haba Trading κατά EUIPO — Vida (vidaXL)**(Υπόθεση T-503/18) ⁽¹⁾****(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)**

(2019/C 164/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Haba Trading BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: B. Schneiders και A. Brittner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Vida AB (Alvesta, Σουηδία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιουνίου 2018 (υπόθεση R 190/2016-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Vida AB και Haba Trading BV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την Haba Trading BV στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 373 της 15.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2019 — Comune di Milano κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση T-75/19) (¹)

(Απέκδυση αρμοδιότητας)

(2019/C 164/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Comune di Milano (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, M. Condinanzi και A. Neri, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio, I. Αναγνωστοπούλου και A. Tamás) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer, F. Florindo Gijón και E. Rebasti)

Αντικείμενο

Προσφυγή, αφενός, με αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να ακυρωθεί ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1718 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 όσον αφορά τον καθορισμό της τοποθεσίας της έδρας του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2018, L 291, σ. 3), και, αφετέρου, με αίτημα να κηρυχθεί ανίσχυρη απόφαση την οποία φέρεται ότι έλαβε το Συμβούλιο στις 20 Νοεμβρίου 2017.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απεκδύεται της αρμοδιότητάς του επί της υποθέσεως T-75/19, ώστε να αποφανθεί επί της προσφυγής το Δικαστήριο.
- 2) Επιφυλάσσεται επί του αιτήματος του *Comune di Milano* να εκδικαστεί η παρούσα προσφυγή με ταχεία διαδικασία.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 112 της 25.3.2019.

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2019 — CJ κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-1/19)

(2019/C 164/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: CJ (εκπρόσωπος: B. Κόλιας, δικηγόρος)

Καθού: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει αντίθετη προς τις Συνθήκες τη μη ανωνυμοποίηση από το καθού των διαδικαστικών εγγράφων που αναφέρονται ονομαστικώς σε αυτόν και δημοσιεύτηκαν στον παγκόσμιο ιστό από το Γενικό Δικαστήριο και το πρώην Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, και επικουρικώς να κρίνει αντίθετη προς τις Συνθήκες την παράλειψη του καθού να καταστήσει μη προσβάσιμες στους παρόχους αναζήτησης στον παγκόσμιο ιστό τις μορφές των εν λόγω εγγράφων που αναφέρονται ονομαστικώς σε αυτόν·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και υποστηρίζεται ειδικότερα:
 - ότι ο προσφεύγων κίνησε δίκες κατά του πρώην εργοδότη του ενώπιον του πρώην Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και του Γενικού Δικαστηρίου·
 - ότι δημοσιεύτηκαν διαδικαστικά έγγραφα των εν λόγω δικών που αναφέρονταν ονομαστικώς στον προσφεύγοντα και ήταν προσβάσιμα σε παρόχους αναζήτησης στον παγκόσμιο ιστό, όπως η Google·

- ότι η δυνατότητα πρόσβασης των εν λόγω παρόχων αναζήτησης διευκολύνει την κατάρτιση προφίλ του προσφεύγοντος από οποιονδήποτε χρήστη του Διαδικτύου ανά τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των τωρινών και των μελλοντικών εργοδοτών·
 - ότι η εν λόγω κατάρτιση προφίλ ενέχει τον κίνδυνο διάκρισης σε βάρος του προσφεύγοντος·
 - ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποφασίσει να ανωνυμοποιεί, εξ ορισμού, δημοσιευμένα διαδικαστικά έγγραφα για όλες τις αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που αφορούν φυσικά πρόσωπα και παραλαμβάνονται μετά την 1η Ιουλίου 2018·
 - ότι η ανωνυμοποίηση δημοσιευμένων διαδικαστικών εγγράφων για οποιονδήποτε άλλο είδος δικαστικής διαδικασίας δυνάμει των Συνθηκών παραμένει στην απόλυτη εξουσία εκτιμήσεως του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 - ότι τα φυσικά πρόσωπα που έχουν ανάμειξη στη διαδικασία επί των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται στο Δικαστήριο μετά την 1η Ιουλίου 2018 και ο προσφεύγων δεν αντιμετωπίστηκαν ισότιμα.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και υποστηρίζεται ειδικότερα:
- ότι ο σκοπός της δημοσίευσης διαδικαστικών εγγράφων είναι, κατά το Δικαστήριο, η «εξασφάλιση της ενημέρωσης των πολιτών και της δημοσιότητας της δίκης»·
 - ότι προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός δεν είναι αναγκαίο να δημοσιεύονται μορφές των διαδικαστικών εγγράφων που κάνουν ονομαστική αναφορά στον προσφεύγοντα ή, επικουρικώς, να καθίστανται αυτές προσβάσιμες στους παρόχους αναζήτησης στον παγκόσμιο ιστό, όπως η Google·
 - ότι η μη παύση της εν λόγω πρακτικής από το Γενικό Δικαστήριο παραβιάζει τα άρθρα 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 5, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και επικουρικώς τα άρθρα 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 5, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8, 12.1.2001, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295, 21.11.2018, σ. 39).

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2019 — Bulgarian Energy Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-136/19)

(2019/C 164/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Bulgarian Energy Holding EAD (Σόφια, Βουλγαρία), Bulgartransgaz EAD (Σόφια), Bulgargaz EAD (Σόφια) (εκπρόσωποι: K. Struckmann, lawyer, M. Powell και A. Kadri, Solicitors)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να λάβει τα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας ή τα μέτρα διεξαγωγής αποδείξεων που εκτίθενται στην ενότητα 3.6 της προσφυγής ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα κρίνει αναγκαία το Γενικό Δικαστήριο·

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής C(2018) 8806 τελικό, της 17ης Δεκεμβρίου 2018, που αφορά διαδικασία βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ (ΑΤ.39849 — BEH Gas)·
- να ακυρώσει ή να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη ουσιώδεις τύπους της διαδικασίας, προσβάλλοντας κατά συνέπεια τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι ο ορισμός της σχετικής αγοράς στην προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει νομικά και πραγματικά σφάλματα και δεν έχει προσήκουσα αιτιολογία, δεν πραγματοποιήθηκε δε ανάλυση αγοράς.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης κατά την οποία η Bulgargaz EAD, ως μία εκ των προσφευγουσών, ή οι προσφεύγουσες από κοινού, κατείχαν δεσπόζουσα θέση στην αγορά υπηρεσιών δυναμικότητας ενέχει νομικά σφάλματα, βασίστηκε δε σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μην αποδεικνύοντας επαρκώς ότι η συμπεριφορά που περιγράφεται στην προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παραβίαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου και εσφαλμένης εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι οι κρίσεις της προσβαλλόμενης απόφασης περί της διάρκειας της φερόμενης παραβίασης ενέχουν νομικά σφάλματα, βασίστηκαν δε σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι, με την απόφαση που ελήφθη βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 ⁽¹⁾, παραβιάστηκαν, κατά τη διαδικασία, οι Συνθήκες της ΕΕ.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι το πρόστιμο πρέπει να ακυρωθεί ή να μειωθεί λόγω μη συμμόρφωσης της προσβαλλόμενης απόφασης με τις κατευθυντήριες γραμμές της καθής περί προστίμων ή, επικουρικός, κατά την άσκηση της αρμοδιότητας πλήρους δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, με το σκεπτικό ότι το πρόστιμο είναι, εν πάση περιπτώσει, δυσανάλογο προς την τιμωρούμενη συμπεριφορά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, 4.1.2003, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2019 — PKK κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-148/19)

(2019/C 164/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kurdistan Workers' Party (PKK) (εκπρόσωποι: A. van Eik και T. Buruma, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/25 της 8ης Ιανουαρίου 2019 ⁽¹⁾ στο μέτρο που το αφορά (αρνείται δε ότι τα Kadek και Kongra Gel αποτελούν προσωνύμιά του)·
- επικουρικώς, να διατάξει ένα μέτρο λιγότερο επαχδές από τη διατήρηση της καταχώρησής του στον κατάλογο τρομοκρατών της ΕΕ·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, μετά τόκων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση 2019/25 του Συμβουλίου είναι άκυρη στο μέτρο που αφορά το προσφεύγον, δεδομένου ότι αυτό δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί ως τρομοκρατική οργάνωση υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 27ης Δεκεμβρίου 2001 ⁽²⁾.

Το καθού δεν απέδειξε ότι το προσφεύγον αποτελεί δομημένη ένωση που ενεργεί συντονισμένα με σκοπό την πραγματοποίηση τρομοκρατικών επιθέσεων. Επιπλέον, το μεγαλύτερο μέρος των πράξεων που μνημονεύονται στην αιτιολογία της πράξης δεν μπορούν να αποδοθούν στο προσφεύγον, δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των πράξεων που απαριθμούνται εξαντλητικά στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και/ή δεν είναι ικανές να προσβάλουν σοβαρά μια χώρα. Τέλος, ο σκοπός του προσφεύγοντος δεν αποτελεί «τρομοκρατικό σκοπό» υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου. Ο σκοπός αυτός πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα της ένοπλης σύγκρουσης με την οποία επιδιώκεται η αυτοδιάθεση.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση 2019/25 του Συμβουλίου είναι άκυρη στο μέτρο που αφορά το προσφεύγον, διότι δεν ελήφθη απόφαση από αρμόδια αρχή, όπως απαιτείται από το άρθρο 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση 2019/25 του Συμβουλίου είναι άκυρη στο μέτρο που αφορά το προσφεύγον, δεδομένου ότι το καθού δεν προέβη στην απαιτούμενη από το άρθρο 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου εξέταση.

Από την αιτιολογία της απόφασης δεν προκύπτει ότι πραγματοποιήθηκε κατάλληλη εξέταση, τόσο στο εθνικό επίπεδο όσο και από το ίδιο το καθού. Δεν ελήφθησαν δεόντως υπόψη οι πληροφορίες που προσκόμισε το προσφεύγον σε προηγούμενες διαδικασίες σχετικά με την ειρηνευτική διαδικασία, τον αγώνα κατά του Daesh και τις ανταρτικές τάσεις που αναπτύσσονται στην Τουρκία.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση 2019/25 του Συμβουλίου είναι άκυρη στο μέτρο που αφορά το προσφεύγον, διότι η απόφαση παραβίαζε τις αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας.

Ειδικότερα, οι Κούρδοι της διασποράς θίγονται δυσανάλογα από αυτή την καταχώριση.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση 2019/25 του Συμβουλίου είναι άκυρη στο μέτρο που αφορά το προσφεύγον, λόγω παραβίασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

Το Γενικό Δικαστήριο στην απόφαση που εξέδωσε στις 15 Νοεμβρίου 2018, PKK κατά Συμβουλίου (T-316/14, EU:T:2018:788), κατέληξε σε παρόμοιο συμπέρασμα βάσει της ίδιας ακριβώς αιτιολογίας.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση 2019/25 του Συμβουλίου είναι άκυρη στο μέτρο που αφορά το προσφεύγον, λόγω προσβολής του δικαιώματος άμυνας του προσφεύγοντος και του δικαιώματός του σε πραγματική δικαστική προστασία.

Ειδικότερα, το καθού δεν έλαβε υπόψη την απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2018, PKK κατά Συμβουλίου (T-316/14, EU:T:2018:788), και τη διαδικασία που είχε προηγηθεί.

(¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/25 του Συμβουλίου, της 8ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την τροποποίηση και ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/1084 (ΕΕ L 6, 9.1.2019, σ. 6).

(²) Κοινή Θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, 28.12.2001, σ. 93).

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2019 — Μερσίνης κατά ESMA

(Υπόθεση T-163/19)

(2019/C 164/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μιχαήλ Μερσίνης (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Π. Παφίτης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ESMA)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 23 Μαΐου 2018 απόφαση της καθής να μην επιλέξει τον προσφεύγοντα για τη θέση ανώτερου νομικού συμβούλου σε σχέση με την κενή θέση ESMA/2017/VAC19/AD7.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράνομη σύνθεση της επιτροπής επιλογής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται μεροληψία υπέρ του υποψηφίου που επελέγη για τη συγκεκριμένη θέση.

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Μαρτίου 2019 — AQ κατά eu-LISA

(Υπόθεση T-164/19)

(2019/C 164/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: AQ (represented by: L. Levi and N. Flandin, lawyers)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (eu-LISA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 8ης Μαΐου 2018 με την οποία το eu-LISA τερμάτισε τη σύμβαση εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας με το eu-LISA χωρίς προειδοποίηση και, στο μέτρο του αναγκαίου, την απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2018 με την οποία το eu-LISA απέρριψε την καταγγελία της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο να αποζημιώσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα για τη ζημία την οποία αυτή υπέστη·
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται διαδικαστική πλημμέλεια και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ιδίως του δικαιώματος ακρόασης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 16 και 48 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ένωσης.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 31 και 34 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2019 — Bronckers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-166/19)

(2019/C 164/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marco Bronckers (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: P. Kreijger, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 10 Ιανουαρίου 2019 βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾, περί απορρίψεως της επιβεβαιωτικής αιτήσεως του προσφεύγοντος για πρόσβαση σε έγγραφα μνημονευόμενα στα πρακτικά της μεικτής επιτροπής για τα οιοπνευματώδη ποτά, η οποία έχει συσταθεί βάσει της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού για την αμοιβαία αναγνώριση και την προστασία των επωνυμιών στον τομέα των αλκοολούχων ποτών ⁽²⁾.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και/ή παραβιάζει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και/ή παραβιάζει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, διότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η πρόσβαση στο σύνολο των ζητηθέντων εγγράφων θίγει τα εμπορικά συμφέροντα του *Consejo Regulador del Tequila* (CRT) ή των μελών του.

3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως εκτίμησε ότι ο προσφεύγων δεν απέδειξε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής άρνηση να του επιτρέψει μερική πρόσβαση συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 6, και/ή του άρθρου 4, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, και/ή παραβιάζει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

(²) Βλ. απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1997 σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού για την αμοιβαία αναγνώριση και προστασία των επωνυμιών στον τομέα των αλκοολούχων ποτών (ΕΕ 1997, L 152, σ. 15).

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2019 — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft κατά EUIPO (eVoter)

(Υπόθεση T-175/19)

(2019/C 164/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft eV (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Genz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης eVoter — Υπ' αριθ. 17 900 152 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1983/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

- Παράβαση της διοικητικής πρακτικής του EUIPO·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2019 — Bibita Group κατά EUIPO — Benkomers (Φιάλες για ποτά)

(Υπόθεση T-180/19)

(2019/C 164/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bibita Group SHPK (Τίρανα, Αλβανία) (εκπρόσωπος: C. Seyfert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Benkomers OOD (Σόφια, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο: Υπ' αριθ. 3797 091-0001 κοινοτικό σχέδιο (Φιάλες για ποτά)

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1070/2018-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κηρύξει άκυρο το προσβαλλόμενο υπ' αριθ. 3797 καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο 091-0001, για όλους τους λόγους που προβάλλονται στην προσφυγή·
- να καταδικάσει το καθού και τη δικαιούχο στα δικαστικά έξοδα σε σχέση με τη διαδικασία ενώπιον του τρίτου τμήματος προσφυγών, σύμφωνα με το άρθρο 190 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εφόσον αυτή παρέμβει στην παρούσα διαδικασία, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 25, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2019 — Eagle IP κατά EUIPO — Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)

(Υπόθεση T-336/18) ⁽¹⁾

(2019/C 164/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 268 της 30.7.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2019 — Telenet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-470/18) ⁽¹⁾

(2019/C 164/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 364 της 8.10.2018.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση για την υπόθεση T-45/19**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 122 της 1ης Απριλίου 2019)

(2019/C 164/66)

Στη σελίδα 20, η δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση στην υπόθεση T-45/19, Acron κ.λπ. κατά Επιτροπής, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2019 – Acron κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-45/19)

(2019/C 164/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Acron PAO (Veliky Novgorod, Ρωσία), Dorogobuzh PAO (Dorogobuzh, Ρωσία), Acron Switzerland AG (Baar, Ελβετία) (εκπρόσωποι: T. De Meese, J. Stuyck και A. Nys, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/1703 της 12ης Νοεμβρίου 2018 ⁽¹⁾· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη τις διεθνείς υποχρεώσεις της, γεγονός το οποίο ισοδυναμεί με παράβαση της Συνθήκης, και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της, στο μέτρο που έκρινε ότι η Ρωσική Ομοσπονδία δεν συμμορφώθηκε με τις υποχρεώσεις της έναντι του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής δεν έλαβε υπόψη της την προσχώρηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου ως στοιχείο κρίσιμο για την αλλαγή του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ των προσφευγουσών. Η καθής όφειλε να λάβει υπόψη της τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Ρωσική Ομοσπονδία όσον αφορά την τιμή του [φυσικού] αερίου κατά τον έλεγχο της ενδιάμεσης επανεξετάσεως των δασμών που επιβάλλονται στην εισαγωγή του νιτρικού αμμωνίου. Στον βαθμό που η καθής υποστήριξε ότι η Ρωσική Ομοσπονδία δεν συμμορφώνεται με το ίδιο το πρωτόκολλο προσχωρήσεώς της, η καθής ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου και του άρθρου II της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβη τις διεθνείς υποχρεώσεις της, όπερ ισοδυναμεί με παράβαση της Συνθήκης.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της, πράγμα το οποίο είχε ως αποτέλεσμα την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον έκρινε ότι η προβαλλόμενη από τις προσφεύγουσες μεταβολή των συνθηκών δεν έχει διαρκή χαρακτήρα.

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, υπάρχουν δύο επιμέρους λόγοι ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αμφότεροι συνδέονται με το εσφαλμένο συμπέρασμα ότι η μεταβολή των συνθηκών δεν έχει διαρκή χαρακτήρα.

— Εν πάση περιπτώσει, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσαλλόμενη απόφαση κατά τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη τα άρθρα 19, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, καθώς και ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και συνέβαλε στην έλλειψη ασφάλειας δικαίου, στον βαθμό που δεν γνωστοποίησε τον τρόπο υπολογισμού του ντάμπινγκ.
- Η καθής δεν γνωστοποίησε στις προσφεύγουσες τον τελικό υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, παρά το γεγονός ότι ο υπολογισμός αυτός αποτέλεσε τη βάση των συμπερασμάτων που συνδέονται με τη συνέχιση και την ύπαρξη ντάμπινγκ, τον διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών καθώς επίσης και την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Εάν η καθής είχε γνωστοποιήσει τον υπολογισμό, θα είχε παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να ασκήσουν αποτελεσματικότερα τα δικαιώματά τους όσον αφορά τον υπολογισμό του ντάμπινγκ και τα συμπεράσματα σχετικά με το ντάμπινγκ συνολικά, συμπεριλαμβανομένου του επιχειρήματος που συνδέεται με τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιήθηκε στην αρχική έρευνα, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να έχει σημαντικό αντίκτυπο στη νομική κατάστασή τους.
- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής παρέβη τα άρθρα 19, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας τους και ότι παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον δεν παρείχε στις προσφεύγουσες κατατοπιστική σύνοψη των αποδεικτικών στοιχείων που συνελέγησαν κατά τη διάρκεια της έρευνας ή των εκτιμήσεων βάσει των οποίων η καθής πρότεινε την τροποποίηση του περιθωρίου αντιντάμπινγκ των προσφευγουσών. Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, αρνούμενη να τους γνωστοποιήσει τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, η καθής προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας τους και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου.»

(¹) Décision d'exécution (UE) 2018/1703 de la Commission, du 12 novembre 2018, clôturant le réexamen intermédiaire partiel concernant les importations de nitrate d'ammonium originaire de Russie (JO 2018, L 285, p. 97).

(²) Règlement (UE) 2016/1036 du Parlement européen et du Conseil, du 8 juin 2016, relatif à la défense contre les importations qui font l'objet d'un dumping de la part de pays non membres de l'Union européenne (JO 2016, L 176, p. 21).

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL